

ப்ரார்த்தனா

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் 150வது பிறந்த நாளையொட்டி
சில சிறப்பு கட்டுரைகள் இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ளன.

Savitri

B H A V A N

ஆய்வுக் குறிப்புகள் எண். 36

ப்ரார்த்தனா அச்சிட்டு வெளியிடுபவர் : சாவித்ரி பவன், ஆரோவில்

சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் 605 101

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922

மின்அஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

www.savitribhavan.org

Savitri Bhavan is a unit of SAIER

(Sri Aurobindo International Institute of Educational Research, Auroville)

This publication has been financed by funds received through SAIER

இப்புத்தகத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள புகைப்படங்கள் , ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னை ஆகியோரின் வாசகங்களை மறுபதிப்பு செய்ய அனுமதித்த ஸ்ரீ அரபிந்தோ ஆசிரம அறக்கட்டளை மற்றும் அறங்காவலர் ஆகியோருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி

ஆங்கில இதழாசிரியர் ஷ்ரத்தாவன்
தமிழில் தனலட்சுமி, சாவித்ரி பவனுக்காக

வடிவமைப்பு : ப்ரிஸ்மா, ஆரோவில், prisma@auroville.org.in

அச்சிட்டோர் : ஆரோவில் பிரஸ், ஆரோவில்

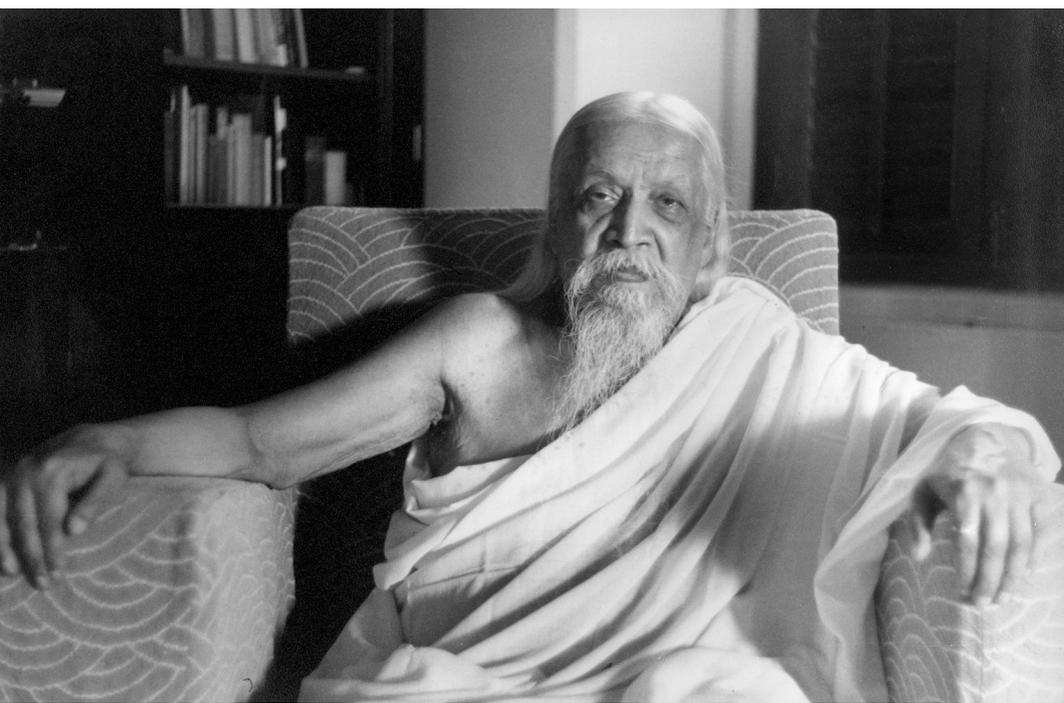
ஆகஸ்ட்டு 2021

வொருளடக்கம்

மனிதகுல ஒருமைப்பாடே ஸ்ரீ அரவந்தரின் இலட்சியம்	4
சாவீதர் காவியம் – காவியப் புறத்தோற்றம் ஒரு விளக்கம் சு. புவனசுந்தரி	7
கனவுகளின் அன்னை	13
சாவீதர் – ஒருயோகங்களின் இணைப்பு சு. புவனசுந்தரி	19
ஆரோவின்னெருந்து சாவீதரின் பயணம்	39
சாவீதர் விளக்கம் – 22	41

இறுதிக் கனவு பரிணாமத்தில் இன்னொரு கட்டம்; அது மனிதனை இப்போதுள்ளதைவிட உயர்ந்ததும் விரிவானதுமான ஓர் உணர்விற்கு உயர்த்தும். அப்பொழுது, மனிதன் தனிமனித பூரணத்தையும், பூரணமானதொரு சமுதாயத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் கனவு காணவும் தொடங்கிய நாள் முதல் அவனைக் குழப்பி எரிச்சலூட்டிய பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் தீர்வு கிடைக்கத் தொடங்கும்.

(ஆகஸ்ட் 15, 1947 இந்திய சுதந்திரத் திருநாளுக்காக அகில இந்திய வானொலி திருச்சிக்கு பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அளித்த செய்தியிலிருந்து)

மனிதகுல ஒருமைப்பாடே ஸ்ரீ அரவிந்தர் இலட்சியம்

1968 பிப்ரவரி 28 அன்று நம் அன்னை ஆரோவிலை தொடங்கி வைத்தார் என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த செய்தி. ஆனால் அன்னை இதற்கான பணிகளை 1965லிருந்தே துவக்கினார் என்பதை நாம் The Mother's Agenda போன்ற நூல்களின் வாயிலாக அறிகிறோம். அதில் அன்னை ஆரோவில் இறைவனின் கனவு என்று குறிப்பிடுகிறார். அந்த கனவு நிறைவேறிக் கொண்டிருப்பதை நாம் இப்பொழுது பார்க்கிறோம். ஆரோவில் உருவாக்கப்பட்டது மனிதகுல ஒருமைப்பாட்டிற்காகவே என்பதை அன்னை நமக்கு சொல்லியிருக்கிறார். ஆன்மிக அடிப்படையிலான மனிதகுல ஒருமைப்பாடு என்ற கருத்தை ஸ்ரீ அரவிந்தர் Arya என்ற இதழை துவங்கிய போது அதில் The Ideal of Human Unity என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய விரிவான கட்டுரைகளின் மூலம் நாம் அறிகிறோம். மனிதகுல ஒருமைப்பாடு என்ற தனது நோக்கத்தை அவர் 1915இல், Arya இதழ் வெளிவருவதற்கு முன்பே நம் பகவான் The Hindu நாளிதழ் மெட்ராஸ் பதிப்பிற்கு ஒரு பேட்டியளித்திருக்கிறார். இந்த அரிதான பேட்டியில் அவர் ஆன்மிக அடிப்படையிலான மனிதகுல ஒருமைப்பாட்டையும் அதில் இந்தியா ஆற்ற வேண்டிய பங்கைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதில் சில பகுதிகளை மட்டும் ப்ரார்த்தனா வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். இந்த பேட்டியை லாலா லஜ்பதி ராய் அவர்கள் தன்னுடைய புத்தகமான The Young Indiaவில் அரபிந்த கோஷ் வேதாந்தி மற்றும் சுயராஜ்யவாதி என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

“இந்தியர்களின் சிந்தனை, இந்தியர்களின் புத்திகூர்மை, இந்தியர்களின் தேசியத்துவம், இந்திய ஆன்மிகம், இந்திய கலாச்சாரம் இதில் எந்தப் பகுதி மனிதகுலத்தின் பொதுவான வாழ்வை நிறைவு செய்யும் என்பதை இந்தியர்களாகிய நாம் சற்று தீவிரமாக சிந்திக்க துவங்க வேண்டும்.

மனிதகுலம் மேன்மேலும் முன்னேறியே ஆக வேண்டும். நாம் அதில் இருந்தே ஆக வேண்டும், அதற்காகவும் இருக்க

வேண்டும். தனித்திருக்கும் மனப்பாங்கு கூடாது. ஆனால் எல்லா மனிதர்களுடனும் மற்றும் நாடுகளுடனும் மனவேற்றுமையில்லாத போட்டியும், சகோதரத்துவமும், விழிப்புணர்வுடைய வலிமையினால் நியாயப்படுத்தப்பட்டதாய், ஒரு மேன்மைமிக்க அமைவு நோக்கம், மனிதனின் எதிர்காலத்தில் ஒரு பெரிய இடம் - இதுவே இந்திய மனப்பான்மையாக இருத்தல் அவசியம்.”

...

கேள்வி: மனிதகுல ஒருமைப்பாடு என்பது பாபு அரவிந்த கோஷ் அவர்களுடைய இதயத்திற்கு மிக நெருக்கமான ஒன்று. வேதாந்த கருத்துக்கள் ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒரு நல்ல அடித்தளமாக இருக்கும்ல்லவா என்ற என் கருத்தை தெரிவித்த பொழுது அவர் முழு உற்சாகத்துடன் அதற்கு பதிலளித்தார். “ஆம், ஆன்மிக விழிப்புணர்வு, நாட்டினுடைய உண்மையான ஆன்மா மீண்டும் விழித்தெழுவது என்பது நம்முடைய நாட்டின் மேன்மைக்கு ஒரு மிக முக்கியமான நிபந்தனை என்று நான் நம்புகிறேன், நீண்ட காலமாக இதை நான் நம்புகிறேன். இறைவனுள் எல்லா மனிதர்களும் ஒன்றே என்ற மிக உயர்ந்த இந்தியக் கருத்து, உள்ளும் புறமும் அதை உணர்தல், சமூகத் தொடர்பிலும் விதிக்கப்பட்ட சமுதாயத்தின் கட்டமைப்பிலும் இந்த கருத்து அதிகரிக்க வேண்டும், மனித இனத்தின் முன்னேற்றத்தை இது நெறிப்படுத்தும் என நான் நம்புகிறேன். இத்தகைய ஒன்றை இந்தியா தேர்ந்தெடுத்தால் அது இந்த உலகுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும்.”

இதே பேட்டியில் மற்றொரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் போது பகவான் சொல்கிறார்: “நம்முடைய சமூக இழைகள் பல காலத்திற்கு முன்பே மாற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். நாம் நம்முடைய குடும்பத்தை, சமூக வாழ்வை விரிவுபடுத்தியிருக்க வேண்டும், தற்போது பேசப்படும் சமுதாய சீர்திருத்தம் என்ற அற்ப மனப்பான்மையால் அல்ல, சிறிய நுணுக்கங்களை சிதைப்பது, சிறிது காலம் முன்பு நடந்தவற்றை இகழ்வது போன்றவற்றை விடுத்து ஒரு பரந்த நோக்கம் மற்றும் இன்னும் விரிவான உந்துதலோடு செய்யப்பட வேண்டும். எல்லா குறைகளும் தவறுகளும் கொண்ட நம்முடைய கடந்த காலம் நமக்கு புனிதமான ஒன்று. ஆனால் உடனடி சாத்தியக்கூறுடன் கூடிய நம்முடைய எதிர்கால உரிமை கோரல்கள் மேலும் அதிக புனிதமானவை.”

“தத்துவப்பள்ளி என்ற இந்தியாவைப்பற்றிய அந்த எண்ணத்திலிருந்து அது வெளியே வர வேண்டும் என்பது மிக முக்கியமானது. அது வாழ்வோடு கொண்டுள்ள தொடர்பை புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தியாவின் ஆன்மிக வாழ்வு என்பது குகை மற்றும் கோயில் என்ற நிலை மாறி அது தன்னை ஒரு புதிய வடிவத்திற்கு பொருத்திக் கொண்டு உலகத்தின் மீது தன் கைகளை பதிக்க வேண்டும். புதிய அறிவினால், புதிய ஆற்றல்களால், திறன்களால் மனிதகுலம் தன்னுடைய செயற்பரப்பை விரிவுபடுத்திக் கொள்ளும் என்று நான் நம்புகிறேன். இது பத்தொன்பதானம் நூற்றாண்டில் அறிவியலில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது போன்று மனித வாழ்விலும் ஏற்படுத்தும்.

இங்கும் கூட இந்தியா தன்னுடைய கடந்த காலத்தில் மனிதகுல எதிர்காலத்தின் திறவுகோலை வைத்திருந்தது, அது சிறிது துருப்பிடித்துப் போய், உபயோகப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டது. அற்பமான அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதை விடுத்து, தற்சமயம் அது மட்டுமே நம் முன் இருக்கிறது, சிலகாலமாக நான் எனது ஆற்றலை திசை திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொடர்ந்த விலகலுக்கும் செயல்களிலிருந்து பற்றற்று இருப்பதற்கும் இதுவே காரணம். இது போன்ற தருணங்களில், உயர்ந்த நோக்கங்களுக்காக தபல் என்பதும், மோனத்தில் சுய-பயற்சியும், சுய-ஞானத்திற்காகவும், ஆன்மிக சக்தியை சேர்த்து வைப்பது தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். நம்முடைய மூதாதையர்கள் வெவ்வேறு வடிவில் இந்த வழியைத்தான் பயன்படுத்தினார்கள். உலகத்தில், இத்தகைய காலகட்டத்தில் ஒரு திறமை வாய்ந்த பணியாளனாக ஆவதற்கு இதுவே சிறந்த வழி.”

(இக்கட்டுரை கொல்கொத்தாவிலிருந்து வெளிவரும் ஷ்ரத்தா ஏப்ரல் 2021 இதழில் வெளியான "Arabinda Ghosh" எனும் கட்டுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது)

சாவித்ரி காவியம் - காவியப் புறத்தோற்றம் ஒரு விளக்கம்

சு.புவனசுந்தரி, ஆரோவில்

21ம் நூற்றாண்டு ஒரு புது யுகமாக மலர்ந்துள்ளது. பௌதிகதளத்தில் இதுவரை சென்ற தலைமுறையினர் கனவிலும் நினைந்திராத புதிய எலக்ட்ரானிக் கண்டுபிடிப்புகள் தோன்றிய வண்ணம் இருக்கின்றன. அதில் ஆழ்ந்திருக்கும் இளைய தலைமுறையினரை சற்றே ஆன்மீகத்திலும் திருப்புவது நமது கடமை அல்லவா? இக்காலகட்டத்தில், வளர்கின்ற தலைமுறையினருக்கு நாம் காட்டப் போகும் வழி, ஸ்ரீ அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்த பகவான் ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துக்கு முன்பே அருளிச் செய்துள்ள, எக்காலத்துக்கும் பொருந்துமாறு அமைந்துள்ள “பரிபூரண யோகமே” ஆகும். இப்பரிபூரண யோகத்தை மிகத் தெளிவாக படம் பிடித்துக் காட்டுவது “சாவித்ரி காவியம்” என்பது நாமறிந்த உண்மை. நாம் இக்காவியத்தைப் பற்றி நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தால் தானே நம்மால், தட்டுத்தடுமாறிக் கொண்டிருக்கும் இளைய தலைமுறையை வழிநடத்திச் செல்ல முடியும்? அதற்கு “சாவித்ரி காவியம்” பற்றிய அமைப்பைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியம் என்பது அடியேனுடைய கருத்து. அதன் காரணமாக மலர்ந்துள்ளது இச்சிறு வரிவடிவ ஓவியம். பயனளிப்பதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

சாவித்ரி காவியம் 24000(23837) வரிகளைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மஹா காவியம். பகவான் இதனை 3 பகுதிகளாக அமைத்துள்ளார். 12 புத்தகங்களாக வடிவமைத்துள்ள இதில் 49 காண்டங்கள் என்கிற சிறுபகுதிகள் விளங்குகின்றன. சாவித்ரியின் அமைப்பை சற்று விரிவாகப் பார்ப்போம்.

பகுதி 1 - முதல் நான்கு புத்தகங்கள் இதன்கண் உள்ளன.

புத்தகம் 1 - “The Book Of Beginning” ஆதியின் புத்தகம். இது 5 காண்டங்கள் கொண்டது.

காண்டம் 1 - The Symbol Dawn

சங்கேத வைகறை - 342 வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

காண்டம் 2 - The Issue

பிரச்னை - 367 வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

காண்டம் 3 - The Yoga of the King: The Yoga of the Soul's Release

அரசரின் யோகம்: ஆன்மாவின் தளைநீக்கத்திற்கான யோகம் - 824 வரிகள் - 5 பகுதிகள்.

காண்டம் 4 - The Secret Knowledge

இரகசிய ஞானம் - 966 வரிகள் - 7 பகுதிகள்.

காண்டம் 5 - The Yoga of the King: The Yoga of the Spirit's Freedom and Greatness

அரசரின் யோகம்: ஆன்மா சுதந்திரத்தையும் மேன்மையையும் அடைவதற்கான யோகம் - 626 வரிகள் 7 பகுதிகள்.

புத்தகம் 2 - The Book of the Traveller of the Worlds - உலகங்களில் பயணிப்போன் - 15 காண்டங்கள்.

காண்டம் 1 - The World-Stair

உலக ஏணிப்படி - 256 வரிகள் - 3 பகுதிகள்.

காண்டம் 2 - The Kingdom of Subtle Matter

சூட்சுமப் பொருட்களின் இராஜ்ஜியம் - 440 வரிகள் 3 பகுதிகள்.

காண்டம் 3 - The Glory and the Fall of Life

வாழ்க்கையின் தனிப்பேருண்மையும் வீழ்ச்சியும் - 538 வரிகள் - 4 பகுதிகள்.

காண்டம் 4 - The Kingdoms of the Little Life

சிறிய பிராணசக்தியின் இராஜ்ஜியங்கள் - 671 வரிகள் - 6 பகுதிகள்.

காண்டம் 5 - The Godheads of the Little Life

சிறிய பிராணசக்தி உலகின் தேவதைகள் - 773 வரிகள் - 5 பகுதிகள்.

காண்டம் 6 - The Kingdom and Godheads of the Greater Life

உயரிய பிராணசக்தி உலகின் இராஜ்ஜியங்களும் தேவதைகளும் - 1017 வரிகள் - 6 பகுதிகள்.

காண்டம் 7 - The Descent into Night - இரவின் இருளிற்குள் இறங்குதல் - 609 வரிகள் - 6 பகுதிகள்.

காண்டம் 8 - The World of Falsehood, the Mother of Evil and the Sons of Darkness - பொய்மையின் உலகம், தீமையின் தாயும் இருளின் புதல்வர்களும் - 460 வரிகள் - 4 பகுதிகள்.

காண்டம் 9 - The Paradise of the Life - Gods

ஜீவாதாரக் கடவுளர்களின் சுவர்க்கம் - 158 வரிகள் - 1 பகுதி .

காண்டம் 10 - The Kingdoms and the Godheads of the Little Mind

சிறிய மனோசக்தியின் இராஜ்ஜியங்களும் தேவதைகளும் - 766 வரிகள் - 4 பகுதிகள்.

காண்டம் 11 - The Kingdoms and the Godheads of the Greater Mind
உயரிய மனோசக்தியின் இராஜ்ஜியங்களும் தேவதைகளும் - 595
வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

காண்டம் 12 - The Heavens of the Ideal

இலட்சிய மனதின் சுவர்க்கங்கள் - 189 வரிகள் - 1 பகுதி.

காண்டம் 13 - The Self of Mind

மனத்தின் ஆன்மாவில் - 184 வரிகள் - 1 பகுதி.

காண்டம் 14 - The World-Soul

அனைத்து உலகினுடைய ஆன்மா - 258 வரிகள் - 3 பகுதிகள்.

காண்டம் 15 - The Kingdoms of the Greater Knowledge

பேரறிவின் இராஜ்ஜியங்கள் - 187 வரிகள் - 1 பகுதி.

புத்தகம் 3 The Book of the Divine Mother - தெய்வீக அன்னையின்

புத்தகம் - 4 காண்டங்கள்

காண்டம் 1 - The Pursuit of the Unknowable

அறியமுடியாததைப் பின்தொடர்தல் - 154 வரிகள் - 1 பகுதி.

காண்டம் 2 - The Adoration of the Divine Mother

தெய்வீக அன்னையைப் போற்றி வணங்குதல் - 221 வரிகள் - 3
பகுதிகள்.

காண்டம் 3 - The House of the Spirit and the New Creation

பரம்பொருளின் இருப்பிடமும் சிருஷ்டியும் - 573 வரிகள் - 6
பகுதிகள்.

காண்டம் 4 - The Vision and the Boon

தேவியின் தோற்றமும் வரமளித்தலும் - 509 வரிகள் - 4 பகுதிகள்.

பகுதி 2 - 4, 5, 6, 7, 8 - இந்த நான்கு புத்தகங்கள் இதன்கண் உள்ளன.

புத்தகம் 4 The Book of Birth and Quest

பிறப்பும் தேடுதலும் புத்தகம் - 4 காண்டங்கள்

காண்டம் 1 - The Birth and Childhood of the Flame

அருட்சுடரின் பிறப்பும் குழந்தைப்பருவமும் - 343 வரிகள் - 1 பகுதி.

காண்டம் 2 - The Growth of the Flame

அருட்சுடரின் வளர்ச்சி - 336 வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

காண்டம் 3 - The Call to the Quest

மணாளனை தேடிச் செல்லப் பணித்தல் - 261 வரிகள் - 1 பகுதி.

காண்டம் 4 - The Quest

மணாளனை தேடுதல் - 323 வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

புத்தகம் 5 - The Book of Love - அன்பின் புத்தகம் - 3 காண்டங்கள்.

காண்டம் 1 - The Destined Meeting-Place

சந்திப்பு நிகழ்ந்தே தீர வேண்டிய இடம் - 86 வரிகள் - 1 பகுதி.

காண்டம் 2 - Satyavan

சத்யவான் - 265 வரிகள் - 1 பகுதி.

காண்டம் 3 - Satyavan and Savitri

சத்யவானும் சாவித்ரியும் - 445 வரிகள் - 3 பகுதிகள்.

புத்தகம் 6 – The Book of Fate – விதியின் புத்தகம் - 2 காண்டங்கள்.

காண்டம் 1 - The Word of Fate

விதியினுடைய கூற்று - 757 வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

காண்டம் 2 - The Way of Fate and the Problem of Pain

விதியின் போக்கும் வேதனையின் புதிரும் - 909 வரிகள் - 7 பகுதிகள்.

புத்தகம் 7 - The Book of Yoga - யோகத்தின் புத்தகம் - 7 - காண்டங்கள்

காண்டம் 1 - The Joy of Union; the Ordeal of the Foreknowledge of

Death and the Heart's Grief and Pain - மணாளனுடன் இணைந்த மகிழ்ச்சி; மரணத்தைப் பற்றிய முன்னறிவினால் கடும் சோதனைக்காளாகுதலும் இதயத்தின் துயரமும் - 318 வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

காண்டம் 2 - The Parable of the Search for the Soul

ஆன்மாவைத் தேடும் முயற்சியின் உருவகக் கதை - 473 வரிகள் - 3 பகுதிகள்.

காண்டம் 3 - The Entry into the Inner Countries

அகத்தேயுள்ள நாடுகளுக்குள் நுழைதல் - 501 வரிகள் - 4 பகுதிகள்.

காண்டம் 4 - The Triple Soul-Forces

முப்பெரும் ஆன்மசக்திகள் - 651 வரிகள் - 3 பகுதிகள்.

காண்டம் 5 - The Finding of the Soul

ஆன்மாவைக் கண்டுபிடித்தல் - 345 வரிகள் - 3 பகுதிகள்.

காண்டம் 6 - Nirvana and the Discovery of the All-Negating Absolute

வீடுபேற்று நிலையும் அனைத்தையும் இல்லையென்று கூறும் தனிமுதலையும் கண்டுபிடித்தல் - 645 வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

காண்டம் 7 - The Discovery of the Cosmic Spirit and the Cosmic Consciousness

பிரபஞ்சமளாவிய மெய்ப்பொருளையும் பிரபஞ்சமளாவிய உணர்வையும் கண்டுபிடித்தல் - 239 வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

புத்தகம் 8 - The Book of death – மரணத்தின் புத்தகம் - 1 காண்டம்

காண்டம் 3* - Death in the Forest

கானகத்தில் மரணம் - 177 வரிகள் - 1 பகுதி.

*மரணத்தின் புத்தகம் என்ற இந்த புத்தகம், முன்னதாக எழுதப்பட்ட சாவித்ரியின் மூன்றாவது காண்டமாக இருந்தது. அப்போது காவியம் ஆறு காண்டங்களையும் முடிவுரையையும் கொண்டு அமையப் பெற்றிருந்தது. அது பிறகு சற்றே திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. பிந்தைய நாட்களில் அனேக புது வரிகள் சேர்க்கப்பட்டன. ஆனால் இந்த காண்டம் முழுவதும் இக்கவிதையின் முற்றுப்பெற்ற வடிவமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வேலை செய்யப்படவில்லை. ஆனால், அதற்கு அளிக்கப்பட்ட பெயராகிய “காண்டம் மூன்று” என்பது மட்டும் அதனை நினைவுபடுத்தும் வகையில் தக்க வைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பகுதி 3 - 9, 10, 11, 12 - இந்த நான்கு புத்தகங்கள் இதன்கண் உள்ளன.

புத்தகம் 9 - The Book of Eternal Night – சாச்வதமான இரவு - 2 காண்டங்கள்

காண்டம் 1 - Towards the Black Void

இருண்ட பாழை நோக்கி - 372 வரிகள் - 3 பகுதிகள்.

காண்டம் 2 - The Jourey in Eternal Night and the Voice of the Darkness
முடிவில்லா இரவில் பயணமும் அஞ்ஞான இருட்டின் தலைவனின் குரலும் - 482 வரிகள் - 1 பகுதி.

புத்தகம் 10 - The Book of Double Twilight – இரட்டை வைகறை மெல்லொளி - 4 காண்டங்கள்

காண்டம் 1 - The Dream Twilight of the Ideal

இலட்சியக் கனவுலகின் வைகறை மெல்லொளி - 254 வரிகள் - 2 பகுதிகள்.

காண்டம் 2 - The Gospel of Death and the Vanity of the Ideal

மரணதேவன் போதிக்கும் உயிர்த்தத்துவமும் இலட்சியத்தின் பயனின்மையும் - 471 வரிகள் - 1 பகுதி.

காண்டம் 3 - The Debate of Love and Death

அன்பே உருவான சாவித்ரிக்கும் மரணதேவனுக்குமிடையேயான விவாதம் - வரிகள் 687 - 2 பகுதிகள்.

காண்டம் 4 - The Dream Twilight of the Earthly Real

உளதாம் பொருள் கனவு காணும் வைகறை மெல்லொளி - வரிகள் 973 - 4 பகுதிகள்.

புத்தகம் 11 - The Book of Everlasting Day – சாச்வதமான நாள் - 1 காண்டம் - The Eternal Day: The Soul’s Choice and the Supreme Consummation

சாச்வதமான நாள்: ஆன்மா விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்ததும்
ஒப்புயர்வற்ற முடிவும் - 1495 வரிகள் - 5 பகுதிகள்.

**புத்தகம் 12-Epilogue – முடிவுரை - காண்டம் 1
Epilogue**

முடிவுரை - பூமிக்குத் திரும்புதல் - வரிகள் 346 - 3 பகுதிகள்.

குறிப்பு: தமிழ் தலைப்புகள் யாவும் ம.பு.பண்டிட் அவர்களின்
“சாவித்ரி மஹாகாவ்ய சாரம்” என்ற புத்தகத்தில் காண்பவை, இங்கு
எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது.

18 மார்ச் 2021 அன்று ஆரோவிலின் அருள்வழிக் கல்வி மையத்தின்
குழந்தைகள் சாவித்ரி பவனிற்ரு வருகை தந்திருந்தார்கள். ‘Out of
Lockdown’ கண்காட்சியை அக்குழந்தைகள் கண்டு மகிழ்கிறார்கள்.

கனவுகளின் அன்னை

பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சாவித்ரி காவியம் நமக்கு அவர் அளித்த பொக்கிஷம். சாவித்ரி காவியத்தை நாம் அனைவரும் நம் அன்னை சொன்னபடி “உலகை திருவுருமாற்ற வந்த மந்திரமாக” போற்றி வாசித்து வருகிறோம். சாவித்ரி காவியத்தின் முழு வீச்சு மனித சக்திக்கு எட்டாதது. ஆன்மிக அறிவும், தத்துவமும் மற்ற பலவிதமான விஷய ஞானமும் நிறைந்தது. சாவித்ரி பவனில் English of Savitri எனும் வகுப்பை ஷ்ரத்தாவன் அவர்கள் அளித்து வந்தார். அவ்வகுப்பின் போது சாவித்ரி காவியம் தொடர்பான அவர் அறிந்த பல்வேறு நுணுக்கங்களை எங்களோடு பகிர்ந்து கொள்வார். அத்தகைய ஒன்றுதான் இந்த “கனவுகளின் அன்னை” பற்றியது. இந்த கனவுகளின் அன்னை பற்றிய குறிப்பை நூல் ஒன்று, காதை ஐந்து: ஆன்மாவின் சுதந்திரமும் மேன்மையும் என்ற காதையில் கீழ் கண்ட வரிகளை விளக்கும் போது கூறினார். முதலில் அந்த வரிகள் என்ன என்பதை பார்ப்போம்:

All was uncovered to his sealless eye.
A secret Nature stripped of her defence,
Once in a dreaded half-light formidable,
Overtaken in her mighty privacy
Lay bare to the burning splendour of his will.

மேலே தரப்பட்டுள்ள பத்தியின் இரண்டாவது வரியில் ஓர் இரகசிய இயற்கை பற்றி குறிப்பிடுகிறார் பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர். அசுவபதிக்கு ஏற்பட்ட திருவுருமாற்றத்தின் காரணமாக, எவராலும் அறிய முடியாத ஓர் இயற்கை, அக உலகங்களில், சூட்சும உலகங்களில் செயல்படுகிறது என்பதை அறிகிறார். இந்த இரகசிய இயற்கையானவள் மறைவிலிருந்து செயல்படுபவள், சக்தி மிக்கவள் மேலும் தன்னிச்சையாக செயல்படக்கூடியவள். இவள் சற்று அபாயகரமானவள். இவளுடைய அக நோக்கும் கனவுகளும் நம்மை திசை திருப்பக் கூடியவை. இத்தகைய அவள் அசுவபதிக்குத் தன்னை, தன்னுடைய சக்திகளை சரணாகதம் செய்கிறாள். தான் செய்த தீயவைகளை விலக்கி, அவருடைய விருப்பத்திற்கு

உலகங்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஓர் எல்லை ஆட்சிப் பகுதிதான் அது. அவள் தன்னுடைய தந்த கதவங்களில் அருகே நின்று கொண்டிருப்பதை அவர் பார்க்கிறார். பண்டைய கிரேக்கர்களும் ரோமானியர்களும், கனவுகளெல்லாம் கொம்பினால் செய்த கதவுகளின் வழியாகவோ அல்லது தந்தத்தினால் ஆன கதவுகளின் வழியாகவோ நம்மிடம் வருகின்றன என்று நம்பினர். கனவுகள் தந்தக் கதவுகளின் வழியே வந்தால் அவை உண்மையைக் குறிக்கின்றன என்பதாகவும் கொம்புக் கதவுகளின் வழியே வந்தால் அவை நம்மை தவறாக இட்டுச் செல்பவை என்றும் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. இக்கவிதையில் அவள் தந்தக் கதவுகளின் அருகே நின்றுருப்பதால் அக்கனவுகள் நம்பத்தகுந்தவை என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

நம் கவி அந்த அன்னையிடம் அடுக்கடுக்காக கேள்விக்கணைகளைத் தொடுக்கிறார். முதலில் நம்முடைய உலகுக்கு அவள் அனுப்பும் அக திருஷ்டி கொண்ட ஜீவன்கள் யார் எனக் கேட்கிறார். பின் அவர் தான் காண்பதையும் கேட்பதையும் பற்றி விவரிக்கிறார்: இந்த அன்னையின் பக்கத்தில் நிழலுருவங்கள் பயணம் செய்கின்றன. அந்த நிழலுருவங்களில் காட்டுத்தீ தெரிகின்றது, நட்சத்திரங்கள், அடிக்கடி எரி நட்சத்திரங்கள், அதாவது கீழே விழக்கூடிய நட்சத்திரங்கள் தெரிகின்றனவே என்கிறார்.

அவர் கேட்கும் குரல்கள் அவற்றைப் போன்றிருக்கும் மற்றவைகளை, அவற்றின் சொந்தங்களை அல்லது இனத்தை அழைக்கின்றன. அக்குரல்கள் இனிமையானவை, இதயத்தை தொடுபவை, ஆன்மாவிற்கு பெரும் உவகை அளிப்பவை, ஆனந்தத்தால் நிறைப்பவை.

பின்பு அவர் ஒரு விசித்திரமான நிலப்பரப்பைப் பற்றி அறிகிறார். அது கடலை ஒட்டியிருக்கிறது, இங்கு இவ்வுலகில் நம்மால் கற்பனை செய்ய முடியாத அளவு அது ஒளிர்கிறது, மிளிர்கிறது. நீல வண்ண அலைகளை ஒட்டி சில ஜீவன்கள் நடந்து செல்கின்றன (நீல வண்ணம் பிராண உலகை குறிக்கிறது). மலையுச்சிகளில், மணல் முகடுகளில், அலைகளின் ஓரம் நடந்து செல்லும் அந்த ஜீவன்களை யார் என்று வினவுகிறார். ஜால்பர் எனும் மஞ்சள் நிற கற்களைப் போன்ற நிலவொளியில் மிளிரும் வானம், நம்முடைய சூரியனைப் போன்று தினமும் திரும்பி வராத சூரிய ஒளி. இவையெல்லாம் ஏன் அவருடைய பார்வைக்கு வருகின்றன, கடலில் பயணம் செய்யும் கப்பல்கள் ஆனால் அவை கைகளால் செய்யப்படவில்லை. மேலும் அவை புவியை சார்ந்திரா காற்றினால் செலுத்தப்படுகின்றன.

அவர் அந்த ஜீவன்கள் மற்றவற்றோடு சேர்ந்து கடற்கரையில் நடம் புரிவதைப் பார்க்கிறார்.

அவளுடைய தலைமுடி ஜ்வாலை போன்றிருக்க அவள் காற்றில் மிதந்து கொண்டிருப்பதை அவர் பார்க்கிறார், அவள் சுழன்று திரியும் அந்த அற்புத இயக்கத்தை கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவள் தன்னுடைய அத்தீத அழகின் வடிவால் இரவை ஆட்சி செய்கிறாள். அவளுடைய அழகே அவளை பாதுகாக்க, ஆனாலும் சுடர்வீசும் வாளை அவள் அணிந்து கொண்டிருக்கிறாள். இந்த தோற்றத்தில் அவள் ஆசைகளை ஈர்த்து, தன் இருளின் இராஜஜியத்தை நடத்துகிறாள். அவள் விண்மீன்களின் இனிமை கொண்டவள், தன்னுடைய பாதங்களில் நிலவைக் கொண்டவள், ஒரு கணம் அவள் தென்படுவாள் மீண்டும் அவள் மேகங்களால், ஒளிரும் இருள்கவிந்த கேசம் போன்ற மேகங்களால் மறைக்கப்படுவாள்.

அவர் அவளிடம், அவள் யாரை தேர்ந்தெடுக்கிறாளோ அவர்களுக்கு மட்டுமே அவளுடைய அதிசயங்களை, அவளுடைய அரவணைப்பை உணரும் பாக்கியம் பெறுகின்றனர் என்பதை, தான் புரிந்து கொண்டதாகச் சொல்கிறார். பின்பு அவர் களங்கமற்ற தூய்மையான அழகான உலகில் அவளுடைய குழந்தைகள் காத்திருப்பதாகவும் அவர்களுக்கு அவள் தன்னுடைய கதவைத் திறந்துவிட வேண்டும் என்று இறைஞ்சுகிறார். அவர் மகவான் எனும் தேவன் (புயல், சூறாவளிக் காற்று ஆகியவற்றின் அதிபதி) மேகங்களில் சிம்மாசனமிட்டு அமர்ந்திருப்பதையும், காற்று-படை பட்டாளங்களின் தலைவனாக பயணித்துச் செல்வதை தான் கண்டதாகக் கூறுகிறார். மேலும் அவர், தான் சுவர்க்கலோக உணவு, அழியா இனிமையுள்ள பழங்களை பெற்றதாகவும் கூறுகிறார். தெய்வலோகத்தின் சோம்பானத்தை அருந்தியதாகவும், உம்பர் உலக இசைஞர்கள் உருவாக்கிய அரிய இசையை, தான் செவிமடுத்ததாகவும் கூறுகிறார். தெய்வங்கள் அமர்ந்திருக்கும் அப்சரஸ்கள் நடனமாடும் தெய்விக கூடங்களுக்கு தனக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டதாகவும் கூறுகிறார்.

இந்த இறப்பு எனும் நிலைக்களத்தைத் தாண்டி நாம் செல்லும் பொழுது கனவுகளின் அன்னையான அவளைத்தான், அந்த ஜீவனைத்தான், நாம் முதலில் சந்திக்கிறோம் என்பதை அவர் புரிந்து கொள்கிறார். அவள் தன்னுடைய மயக்கவைக்கும் மந்திரக்கோலை சூட்சும கனவுத்தளங்களின் கதவருகே ஊன்றி வைத்திருக்கிறாள். அவளுடைய கொடி யோகிகளின் தலையில் பறக்க அவர்களால் மட்டுமே அதனுள் நுழைய முடியும். எல்லா கனவுகளும், எல்லா

இருளார்ந்த திருஷ்டிகளும், பிடிபடாத நழுவிச்செல்கின்ற தவறாக இட்டுச் செல்கின்ற குறிப்புகளும் அவளிடமிருந்தே வருகின்றன என்பதை அவர் புரிந்து கொள்கிறார். உன்னுடைய உதவியால், நாங்கள் மேலுலக நிலப்பரப்புகளிலிருந்து உன்னுடைய கனவு-உலகங்களுக்கு செல்ல முடிகிறது என்கிறார். அல்லது நீ எங்களுக்கு காட்டும் மாயக்கண்ணாடியில் நாங்கள் பார்ப்போம், பின்பு உனது ஆசியைப் பெற நாங்கள் மேலும் உயர்வோம், உன்னையும் கடந்து செல்வோம், கால வர்த்தமானங்களைக் கடந்து, உச்சிக்கு ஏறி, தெய்வப் பெருமுயற்சியின் உச்சத்திற்கு செல்வோம்.

ஆரோவில்வாசி திருமதி புவனசுந்தரி அவர்கள் சாவித்ரி வகுப்பினை கடந்த ஓராண்டு காலமாக இணைய வழியில் நடத்தி வருகிறார். இதில் தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலிருந்து தமிழ் அன்பர்கள் கலந்து கொள்கின்றனர்.

சாவித்ரி - ஒருயோகங்களின் இணைப்பு

பகுதி-1 மன்னர் அஸ்வபதியின் யோகம்

சு. புவனசுந்தரி, ஆரோவில்

பகவான் அருளியுள்ள பல நூல்களில் பெரும்பாலோர் படித்து இன்புற விரும்புவது சாவித்ரி காவியத்தையே. அப்படிப்பட்டதோர் ஈர்ப்புடைத்து அக்காவியம். இரு யோகசக்திகளின் ஒன்றிணைப்பே இக்காவியம். பகவான் தமது “அன்னை” என்ற நூலின் ஆரம்ப வரியாக “இரு சக்திகள் உள்ளன- அவற்றின் இணைந்த செயலின் மூலமே, நமது முயற்சியின் மிகப் பெரிய, மிகக் கடினமான நோக்கம் நிறைவேற முடியும்- கீழிருந்து அழைக்கும் தளராத நிலைத்த ஆர்வம், மேலிருந்து அதற்கு பதிலளிக்கும் பேரருள்” என்று சொல்லி இருப்பது போல, சாவித்ரியில் முதற்செயல்பாடாகிய கீழிருந்து அழைக்கும் தளராத நிலைத்த ஆர்வம் மன்னர் அஸ்வபதியினுடையது, இரண்டாவது செயல்பாடாகிய மேலிருந்து அவ்வார்வத்திற்கு பேரருளின் பதிலைப் பெற்று வருவது சாவித்ரி என்ற தெய்வமாதாவினுடையது.

நாமறிவோம் ஓர் இனிய இசை அமைய வேண்டுமெனின் அது, ஆரோஹண, அவரோஹண ஸ்வரங்கள் அமையப் பெற்றதாக இருக்க வேண்டுமென்பதை. அப்படியில்லையெனின் அவ்விசை இரசிக்கத்தக்கதாய் இராது. ஓர் இராகமாகவும் அது அமைய முடியாது.

நம் பூவுலகில் இனிய இசை போன்ற வாழ்வு - அதாவது, துயர், வலி, நோய், மூப்பு, மரணம் இல்லா இனிய வாழ்வு வரவேண்டும் என்றால் இரண்டு ஒளி கொண்ட யோகங்கள் அவசியமாகின்றன. ‘The Yoga Of Ascent’ ஆரோஹண யோகம், ‘The Yoga of Descent’ அவரோஹண யோகம். பகவான் மன்னரது யோகத்தை கீழிருந்து எழுவதாக, ‘The Yoga Of Ascent’ என ஆரோஹண யோகமாகவும், சாவித்ரியின் யோகம் மேலிருந்து தெய்வீக இறக்கத்தைக் கீழே கொண்டு வருவதாக, ‘The Yoga of Descent’ என அவரோஹண யோகமாகவும் காட்டியருளியிருக்கிறார்.

சாவித்ரி காவியம், இப்படிப்பட்ட இரு யோகங்களுக்குள்ளும் செல்வதற்கான தீக்ஷையைத் தனது இரகசியங்களாலும்,

மறைமுகமான குறிப்புகளாலும், மனித வாழ்வு பற்றிய எல்லா உண்மைகளையும் அப்பட்டமாகத் தெரிவிப்பதன் மூலமாகவும் நமக்கு அளிக்கிறது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

“மனிதர்களே ஆர்வமுறுங்கள், அன்னையின் அருள் இறங்கி வருவது நிச்சயம் என்கின்ற ஒளியே, உண்மையே ஸ்ரீ அரவிந்தர் சாவித்ரியில் காட்டும் முதல் ஒளி.”

இத்தகைய ஆர்வமுறுதலை காவியத்தில் காணும் மன்னர் அஸ்வபதி, சாவித்ரி என்ற இரு பெரும் கதாபாத்திரங்களில் நாம் பார்க்கிறோம். பார்க்கப் போனால் இரண்டு ஒளிகள். மனித இதயத்தில் எழும் ஆர்வக்கனல் ஆன்மாவை வழிநடத்தும் ஒளி, இந்த ஒளி அரசராய் இருந்தவரை உலக நன்மைக்காக யோகத்தில் ஆழ்த்தி, பல்வேறு உலகங்களில் சஞ்சரிக்கச் செய்து, பல உண்மைகளை அறிய வைத்து, இறுதியாக தெய்வ சகாயத்தால் மட்டுமே தன் குறிக்கோளை எய்த இயலும் என உணரவும், அதனை எட்டவும் வைக்கிறது. உலகை உய்விக்கவேன தெய்வமாதா அவதரிக்கிறாள்.

மற்றதோ பெற்ற ஒளியை நங்கூரமிட்டு நிலைத்து நிற்கச் செய்யும் ஒளி. இதனை நாம் சாவித்ரி மரணதேவனை, மனிதவாழ்விலிருந்து மறையச் செய்வதன் மூலமும் தெய்வீகனை சந்தித்து அவரிடமிருந்து சத்யவானின் ஆன்மாவை ஏற்கனவே மரணம் கைக்கொண்டிருந்த பூதவுடலில் கொண்டு வந்து சடத்தை உயிர்ப்பிப்பதன் மூலம் சாதிப்பதிலும் காண்கிறோம்.

இவ்விரண்டுமே இறையொளி -நம் ஆசான்களின் ஒளி. பரிபூரண யோகத்தின் ஒளி, நாம் பின்பற்ற வேண்டிய ஒளிப்பாதைகள்.

இன்றைய தேதியில் நம்மின் முதல் தேவையாய் அமைவது நம்மை வழிநடத்தும் ஒளி, ‘The Yoga Of Ascent’;. அதனைப் பற்றி மட்டும் சிறிது அறிந்து கொள்வோம். ஏனெனில், சாதகன் உணர்வுநிலையில் உயர உயர தெய்வஅன்னை அவனுள் தன் ஆற்றலைப் புகுத்தி சாதகன் அடைய வேண்டிய உச்சத்தை எட்டச் செய்வாள் என்பது உறுதியளிக்கப்பட்டிருப்பதால். அது நாம் கேட்காமலேயே நடக்கும் ஒன்று என்பதால் நாம் செய்ய வேண்டியதை மட்டும் பார்க்கப் புகுவோம்.

மண்ணை உழுது, இளக்கம் பெறச் செய்து, அதன் நுண்மைத்தன்மையை அதிகமாக்கினால், மழை வரும்போது நீரை நன்கு உள்வாங்கவும், உரச்சத்துக்களை உள்ளிழுத்துக் கொள்ளவும், வேர் உள்ளோடி செழுமையாக வளர்ச்சியுற்று, கொடுக்க வேண்டிய பலனை அத்தாவரம் கொடுக்கவும் இயலும். இதனை ஒத்ததுதான்

மனிதவாழ்வும். மனத்தின் ஆட்சியால் இறுக்கமடைந்துள்ள மனிதவாழ்வில், பரிபூரணயோகத்தின் மூலமாக இளக்கம் வரச் செய்து, மனத்தின் ஆட்சியை முடியச் செய்து அதிமனத்தின் ஆட்சியை இங்கே மலரச் செய்ய வேண்டும், அப்போதுதான் நாம் அடைய விரும்பும் தெய்வீக வாழ்வு, துயர் மரணமற்ற வாழ்வு மலரும், நிலைத்தும் நிற்கும்.

சரி! சாதகன் உயர வேண்டுமெனில் முதலாவதாக என்ன செய்ய வேண்டும்? தன்னை ஒளிக்குத் திறக்க வேண்டும். இது எங்ஙனம் இயலும்? அவன் சுமந்து கொண்டிருக்கும் சுமைகளை, தன்னைக் கட்டியிருக்கும் தளைகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கழட்டி எறிவதன் மூலம்.

இதோ டாக்டர் அலோக்பாண்டே கூறிய இச்சிறு கதை அதை விளக்குகிறது:

ஓர் அழகிய மாலை நேரம். தத்துவவாதிகள் மூவர் “முக்திக்கான வழிமுறைகள்” என்ற தலைப்பில் பேசுவதற்காக, ஒரு சிறிய ஆற்றைக் கடந்து, மடாலயம் ஒன்றுக்கு செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. உரையாடல்கள் முடிந்து திரும்ப நேரம் ஆகி விடும் என்பதால் படகோட்டியிடம் தங்களை இறக்கி விட்டுவிடும்படியும், தங்களுக்கு படகு வலிக்கத் தெரியும் என்பதால், தாங்களே விடியலில் படகினை வலித்துக் கொண்டு அக்கரைக்கு வந்து விடுவதாகவும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவன் தண்ணீரில் இருமுறை நீந்திச் செல்ல வேண்டுமாதலால் அதற்கென தனி கூலி கொடுத்து விடுவதாகச் சொல்கின்றனர். அவனும் சம்மதித்து அவ்வாறே நடக்கிறது. மறுநாள் காலை ப்ரும்ம முகூர்த்தத்தில் படகுக்கரைக்கு வந்து படகில் ஏறி அமர்ந்து துடுப்பு வலிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். முதல் நாள் இரவில் நடந்த சொற்பொழிவுகளைப் பற்றிப் பேசிய வண்ணம் இருக்கிறார்கள். சற்று நேரம் செல்கிறது. துடுப்பு வலிக்காத ஒருவர் கேட்கிறார்: “என்ன இது? படகு சற்றேனும் முன்னேறிச் சென்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லையே, கொடுங்கள் என்னிடம் துடுப்பை, நான் வேகமாக துடுப்பு வலிக்கிறேன்” என்று கூறி, வேலையை உற்சாகமாக ஆரம்பிக்கிறார். பேச்சும் தொடர்கிறது. சற்று நேரம் கழித்துப் பார்த்தால், இப்பொழுதும் படகு இருந்த இடத்தை விட்டு நகர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய தத்துவவாதிகளுக்கோ ஒரே ஆச்சரியம் எங்கே தவறு நேர்ந்ததென்று தெரியவில்லை. புரியாமல் விழித்துக் கொண்டிருக்கும் போது படகுக்காரன் நீந்தி வருவதைப் பார்த்து ஆசுவாசப் பெருமூச்சு விடுகிறார்கள். அவன் கிட்டே வந்தானோ

இல்லையோ கோபத்துடன் சரமாரியாகக் கேள்விகள் மூலம் அவனைச் சாட ஆரம்பிக்கிறார்கள். அவனோ பதிலே பேசாமல் அமைதியாக படகின் பின்புறம் சென்று அதை மரத்துடன் கட்டியிருக்கும் கயிற்றினை அவிழ்த்து விட்டுவிட்டு படகில் ஏறி அமர்ந்து, துடுப்பை எடுத்து படகை ஓட்ட ஆரம்பிக்கிறான். பின்னர் மிக மெதுவாக, “ஐயன்மீர் படகினைக் கட்டியுள்ள கயிற்றினை அவிழ்த்து விடாமல் ஆற்றைக் கடக்க நினைத்தீர்களே? இறுகக் கட்டியுள்ள கயிற்றினை மறந்தீர்களே? கட்டிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டால் அல்லவோ இருக்கும் இடத்தை விட்டு நகர முடியும்? இதோ இன்னும் சற்று நேரத்தில் உங்களை மறுகரை சேர்க்கிறேன்” என்கிறான் பணிவாக. தத்துவவாதிகள் முக்தியடைவதற்கான ஒரு பேருண்மையைத் தெரிந்து கொண்ட உணர்வில், வெகு அசாதாரணமான ஒரு உண்மை பளீரென்று முகத்தில் அறைந்தாற் போல் வந்து வீழ்ந்திருப்பதைக் கண்டு, பேசவும் மொழியற்று ஸ்தம்பித்துப் போய் அமர்ந்திருந்தனர் என்பதாக கதை முடிகிறது.

இதுதான் நம்முடைய நிலையும். அறியாமையால் நாம், நம்முடையது, என்றெல்லாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் அஹங்காரம், மமகாரமாகிய சுமைகள், புவி வாழ்வோடு ஒருவரைக் கட்டி, முன்னேற விடாமல் செய்கின்றவை. மன்னர் அஸ்வபதியின் யோகம் தொடங்கும் புத்தகம் 1ன் 3ம் 5ம் காண்டங்களில் பகவான் இந்த விடுதலையைத்தான் “ஆன்மாவின் விமோசன யோகம்” என்றும் “ஆன்மசுதந்திரமும் அதன் மேன்மையும்” என்றும் காட்டுகிறார்.

இக்காண்டங்களில் மன்னர் அஸ்வபதி படிப்படியாகச் செய்யும் விலக்குதல்களை எடுத்துரைத்துக்கிறார். அதன் மூலம் மன்னர் அடையும் உயரங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. மற்றோர் உதாரணத்தையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு ராக்கெட்டை அதாவது விண்கலத்தை விண்ணில் ஏவும் போது, ஒரு கட்டம் வரை முழு எடையுடன் செலுத்தப்படும். ஒரு குறிப்பிட்ட உயரத்தை அடைந்தவுடன், அதன் அடிப்பகுதி கழற்றியெறியப்பட அதன் வேகம் அதிகரிக்கும். பின் அடுத்தடுத்த கட்டங்களில் தேவையற்ற எடை உதறப்பட்டு, அதன் முக்கிய பகுதி மட்டும் தன் இலக்கைச் சென்றடையும். தனக்கிட்ட பணியை மிகச் சிறப்பாக ஆற்றத் தொடங்கும். அது போன்றதுதான் உயரேறும் யோகம். நம் வேகத்தைத் தடை செய்யும், முன்னேற விடாது செய்யும் அனைத்தையும் விட்டுவிடத் தயாராய் இருக்க வேண்டும். விட்டுவிடவும் வேண்டும். அப்போது தான் மனிதன் இறைவனுக்குப் பட்ட கடனைத் தீர்க்க முடியும். பகவான் சொல்கிறாரே,

இத்திருவுருமாற்றம் மண்ணிலகு சொர்க்கத்திற்கு பட்ட கடன்:
இறைவனும் மனிதனும் ஒருவருக்கொருவர் பட்ட கடனாம்

பிணையுண்டுள்ளனர்:
அவன் நமதைப் பூண்டது போலே நாமும் அவனுடையதைப்
பூணல் வேண்டும்
நாமனைவரும் இறையின் புத்திரர்கள் ஆகவே நாமும் அவன்

போலாதல் வேண்டும்:
அவனுடை மானுடப் பகுதியாகிய நாம் தெய்வீகத்தில் வளர வேண்டும்.
பரமனை திறவுகோலாய்க் கொண்டுள்ள நம் வாழ்வு ஒரு முரண்பாடு.
பக்.67 வரிகள் 776-781

பரமனாகிய திறவுகோலை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமெனில்,
நாம் நம் நிலையை உயர்த்திக் கொண்டால்தான் முடியும். அதே
சமயம் பகவான் காட்டும் மற்றோர் உண்மையையும் நாம் உணர்ந்து
கொள்ள வேண்டும். அதுதான் தெய்வசக்தியின் இறக்கமும் தேவை
என்பது. ஏனெனில், மன்னர் தன் யோகசாதனையின் உச்சதை
எட்டியவுடன், அவர் உணர்வது, என்னதான் உயரங்களை எட்டிய
போதும் மனித முயற்சி மட்டுமே போதாது, தெய்வஅன்னையின்
அருளும் இறக்கமும் இருந்தால் மட்டுமே சாதாரணத்தை
அசாதாரணமாக உருமாற்ற இயலும் என்பதை. இவ்வுண்மையை
பகவான் மன்னரின் யோகம் நிறைவுறும் தருணத்தில் அருளிச்
செய்கிறார். அதனை பின்னால் பார்க்கவிருக்கிறோம்.

சாவித்ரி காவியத்தின் மூலம் நாம் பல அரிய யோகசாதனைகளைப்
பற்றி அறிந்து கொள்கிறோம். அறிதலே பால பாடம். அறிந்த
பின் உணர்தல் அடுத்த பாடம். உணர்ந்த பின் அடுத்த நிலை?
உணர்ந்ததை தக்க வைத்துக் கொள்ளுதலும், உடல், பிராணன்,
மனம் என்ற மூன்றுநிலைகளிலும் நிலைநாட்டுதலுமே உணர்வை
(Consciousness) ஐ உயர்நிலைகளுக்கு இட்டுச் செல்லும். இத்தகைய
உயர்உணர்வுநிலையில் வாழ்வதை, மனிதன், தான் வாழும் அன்றாட
வாழ்க்கையில் கடைபிடித்து ஒழுகுவதென்பதே, மானுடவாழ்வு
இங்கு தெய்வீக வாழ்வாக மலர்வதற்கான அச்சாரம். அன்னை
கூறுவது போல

“To know is good, to live is better, to be, that is perfect.”

“அறிவது நன்று, வாழ்வது மிக நன்று, அதுவாகவே ஆவது அதுவே
சாலச் சிறந்தது”

இப்போது நமக்குள்ள ஒரு மானுடவாழ்க்கை போதாதே
இத்தனையையும் செய்ய என்ற கேள்வியும், அப்படியே நான்
ஒருவன் மட்டும் ஆர்வமுற்று, இங்ஙனமாக வாழ்ந்தால் போதுமா?

உலகம் உய்ந்து விடுமா? என்ற கேள்வியும் எழுகிறதல்லவா?
அதற்கு பகவான்:

ஒற்றை ஆன்மா அதன் ஆர்வம் மனிதவினத்தை மேலுயர்த்தியது

பக்.44 வரி 815

எனக் கூறி, மன்னர் அஸ்வபதியின் யோகத்தைத் தம் காவியத்தில்
22 காண்டங்களாகக் காட்டியருளுகிறார். ஸ்ரீஅன்னை கூறுவது
போல நாம் சாவித்ரி காவியத்தை மனம் ஒன்றிப் படித்தாலே
போதும், தேவையானவை நமக்காக செய்யப்பட்டு விடும்.
மன்னரைப் பற்றிய அனைத்து உண்மைகளும் புத்தகம் 1ன் 3ம்
காண்டமாகிய ஆன்மவிடுதலை யோகத்தில் மிகத் தெளிவாக
விவரிக்கப்படுகின்றன. முதற்கண், மன்னர் அஸ்வபதி யார் என்றும்
அவர் எங்ஙனம் கட்டுண்டுள்ளார் என்பதை பகவான் காட்டுவதைப்
பார்ப்போம்:

A colonist from Immortality,

அமரத்வத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்தவன்,

Protagonist of the mysterious play,

பரமனின் மர்மலீலையின் முன்னோடி,

Affiliated to cosmic Space and Time

அஞ்ஞாதப்பரவெளி காலம் இவற்றின் புதல்வனாக ஏற்றுக்
கொள்ளப்பட்டவன்

இங்கே காலத்திலும் அதன் பெருக்கினிலும் சிக்கி, தன்னைப்
பிணைத்தனன். மூலமாம் நித்யத்வத்தின் வலிமை கொண்ட
அவன், உலகுக்காகவும் மானுடர்க்காகவும் இங்கே
பரமனின் கடனைச் செலுத்துகிறான் என்றுரைக்கிறார்.
ஆதிமூலத்தின் சக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த
போதிலும் அவர் தன்னை காலத்திற்குள் கட்டுப்படுத்திக்
கொண்டு வாழ்கிறார் எனத் தெரிவிக்கப்படுகிறார். இவ்வாறு தன்னை
கட்டுப்படுத்திக் கொண்ட மன்னர் முதலில் விடுப்பது எதனை?

இறுதியாக காலத்தின் பாதைகளில் செல்லுமப் பயணி

அமரத்வத்தின் எல்லைகளை வந்தடைகிறான்.

கடந்துபோய்விடும் மானுட குறியீட்டினால் போர்த்தப்பட்டிருப்பினும்
அவன் தன்னின் மரணமுறா ஜீவனின் செறிந்த சாரமத்தை உணர்ந்தனன்
அவன் இறப்பிற்காட்டுவதான உறவை அறவே துறந்திட்டனன்.

பக்.23 வரிகள் 61-65

ஆம், மனிதனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மரணத்தோடு மனிதன் கொண்டிருக்கும் பந்தத்தை, தனக்கு வேண்டாமென அவர் துறக்கிறார். காரணம், தான் அழியாப் பொருளினின்றும் வந்தவன் என்ற பேருண்மையை அவர் உணர்ந்து கொண்டிருப்பதால். அதே நிலையை எய்த முடியும் என்று நிச்சயித்திருப்பதால். ஆகவே நாமும் இம் மாபெரும் உண்மையை முதலில் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

நம்முள் எழும் அடுத்த வினா, இத்தகைய பேருண்மையை மன்னர் அறிய முயன்றது ஏன்? அவர்தான் மன்னனாயிற்றே. எல்லா வளங்களும் பெற்றல்லவா வாழ்கிறார்? மனிதகுலத்தின் முன்னோடியாகத் திகழும் அவருக்கும் குறை உண்டா? எல்லோரையும் விட உயர்ந்த வாழ்வினை வாழும் அவர் மற்றவர்களைப் போலவே, இருக்கும் வரை, உண்டு, உடுத்து, களித்து, மரணத்தையும் எதிர்கொள்ளலாமே? ஆனால் அவர் அதைச் செய்யவில்லை. ஏன் செய்யவில்லை?

அதற்கான விடை: அவர் ஆழ் மனத்தினுள்ளே இடைவிடாது களன்று கொண்டிருக்கும் ஒரு புதிரே. அப்புதிர், மனிதனால் எக்காலத்தும் மாற்றமில்லாது துய்க்க முடியும் என்று கூறத்தக்க நிலைத்த பேரின்பம் பூமியில் இல்லை, பொருட்களால் அவன் அடையும் மகிழ்ச்சி மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஜடத்தால் ஆன உடலோ துயர், வலி, நோய், மூப்பு, மரணம் இவற்றிற்கு கட்டுப்பட்டு மாறவியலாமல் காலங்காலமாகக் கிடக்கின்றது. மனமோவெனில் அறிவு தரும் குறை ஒளியில் செயல்பட்டுக் கொண்டு அதையே உயர்நிலை என்று எண்ணி மாயையில் ஆழ்ந்துள்ளது. இதற்கெல்லாம் மாற்று உண்டா? உண்டு எனில் அது என்ன? இவ்வுண்மையை உணர மன்னர் இவை எல்லாவற்றினின்றும் விடுதலையடைவது முதல் செயலாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார். இவ்வுண்மை மன்னரால் உணரப்படுங்கால்,

ஒரு ரிஷி உற்பவித்தனன், காலமதன் மிளிர்கின்ற அதிதி.
மனத்தின் கட்டுப்படுத்தும் தடுப்புகள் அவனிடமிருந்து

இல்லாமற் போயின.

பக்.25 வரிகள் 119-120

ஆம், காலத்திற்குள் கட்டுப்பட்டவனாக ஒரு விருந்தினன் போல இப்புவிவில் வந்துதித்த மன்னர் யாவற்றையும் உணரக்கூடிய ஒரு ரிஷியாக ஆகிறார். ஆகவே வரையறைகளை விதிக்கின்ற மனத்தால் அவரை கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. மனதைக் கடந்த ஞானி ஆகிறார். இது அவர் அடைந்த முதல் வெற்றி, அவரால்

கழற்றப்படும் முதல் உறை என்றே கூறலாம். இனி அடுத்து, எது கழற்றுவிக்கப்படுகிறது?

அச்சிறிய வியக்தியின் அடையாளம் வீழ்ந்துபட்டது, அகந்தையாம் தீவும் அதனுடை கண்டத்துடன் இணைந்தது.

வரிகள் 124-125

மன்னரின் “தான்” என்ற அகந்தையானது, தன்னின் மூலமாகிய, எதிலிருந்து பிரிந்து தனித்த வியக்தியாகிப் போனதோ, அந்த அகன்ற கண்டத்தோடு இணைந்து மூலத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாததாகிப் போனது. முதலில் மனிதனுக்குரிய மரணத்தை ஏற்க மறுத்த அவர், இப்போது மனம், அகந்தை என்ற இரண்டுமற்று மேலும் உயரேறிச் செல்லக் கூடிய யோகநிலையில் நிற்கிறார். மனம், அகந்தை இரண்டும் கழல, ஏற்றம் இப்போது இன்னும் லேசாகிப் போகிறது என்பது அறிவுறுத்தப்படுகிறது. இனி அடுத்து நிகழப் போவது என்ன?

இவ்வுலகின் வரையறை செய்யும் இறுகிய

வடிவங்கள் தாண்டப்பட்டன

அறியாவொண்ணாததை நோக்கிச் (செல்லவென)

வாழ்க்கையின் தடைகள் தகர்க்கப்பட்டன

வரிகள் 126-127

வடிவங்களும், தடைகளும் தகர்த்தெறியப்பட அறியவொண்ணாதவனின் இராஜ்ஜியத்தை நோக்கிய பயணம் மேலும் எளிதாக வழிவகுக்கப்படுகிறது. ராக்கெட் தன் அடுத்த உறையைக் கழட்டிக் கொண்டு இன்னும் எடை குறைந்ததாகி தன் பாதையில் செல்லத் தயாராகி விட்டது. ஆனால் அது ஏவப்பட்டதன் குறிக்கோள் இன்னமும் எய்தப் பெறவில்லை. அப்படியெனின் அது உதறிச் செல்ல வேண்டியவை மேலும் இருக்கின்றன என்றுதானே பொருள். அதை ஒத்த மன்னரின் ஆன்மப் பயணத்திலும் மனம், அகந்தை, வடிவம், வாழ்வின் தடை எல்லாம் களையப்பட்டு விட்டன என்றால் மேற்கொண்டும் ஏதோவொன்று தடுத்து நிறுத்துகிறதே? அது என்ன? அவை நீக்கப்பட்டு விட்டனவா? பார்ப்போம்:

கருத்துருவாக்கங்களின் ஒப்பந்தமனைத்தும் அறவே நீக்கப்பட்டன கடுமையான சட்டவியின் கூற்றுக்கு அடிபணிதலும் வழக்கொழிந்தது, ஆன்மா இயற்கையின் அறியாமையுடன் செய்து கொண்ட

கூட்டுஏற்பாடும் அறவே இல்லாமற் போனது. வரிகள் 128-130

உண்மைதானே, உடலெடுத்து வந்த ஆன்மா பூமியில் அதன் வாழ்க்கையைத் தொடர பலவற்றோடும் ஒத்திசைந்தும், பலவற்றை

ஏற்றுக் கொண்டும் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. அவையனைத்துமே மனிதனை முன்னேறி விடாமல் மரணத்தோடு கட்டும் கயிறுகள், தடைகள். பூமியோடு மனிதனைப் பிணைக்கும் தளைகள். மன்னர் அவற்றையெல்லாம் முதலில் உணர்கிறார். பின் உணர்வுடன் அவற்றை விலக்குகிறார்.

இவ்வாறு மன்னர் தன்னைத் தடை செய்கின்றவற்றை விலக்கி வருவது தெரிகிறது. ஆனாலும் அவருடைய உயர்வேட்கை தணிந்தபாடில்லை. அவர் விரும்பியது கைக்கு எட்டவில்லை. அடுத்துச் செய்ய வேண்டியது என்ன என்று திகைத்து நிற்கும் நிலையில் மேலிருந்து உதவி கிடைக்கிறது. ஏதோவொன்று இறங்கி வருகிறது, மன்னரை வழிநடத்துகிறது:

வலிந்து போர்த்திக் கொண்ட ஒளியற்றவை

அனைத்தும் கிழிக்கப்பட்டன

பகுத்தறியும் அறிவின் ஒளிவீசும்

கடின மூடியும் உடைத்தெறியப்பட்டது; வரிகள் 131-132

ஆகா! உச்சகட்ட பிளவும் நீக்கப்பட்டு விட்டது. அறிவின் கடினமூடி உடைத்தெறியப்படுகிறது. எல்லாவற்றையும் தனக்களிக்கப்பட்ட உயர் அறிவைக் கொண்டு பகுத்துப்பகுத்துப் பார்க்கின்ற, உயர் உண்மையை சதா மறைத்துக் கொண்டே இருக்கும், மனிதனாகத் தனியே இனம் பிரித்துக் காட்டும் அறிவுடன், மனிதன் தானாகவே எடுத்துப் போர்த்திக் கொண்டானே, அந்த ஒளி குன்றியவையும் மன்னரிடமிருந்து முழுவதுமாக எடுக்கப்படுகின்றன. தெய்வஅருள் ஒன்றே அச்செயலைச் செய்ய முடியும். அந்த அருளானது மன்னரிடம் அதனை நடத்துகிறது. இதனை நாம் பகவானின் “அன்னை” என்ற நூலின் இறுதி வரியாகப் பார்க்கிறோம்.

“மனித முயற்சி அன்று, தவம் அன்று, அன்னையின் சக்தி ஒன்றே மூடியைப்பிளந்து, திரையைக் கிழித்து, பாத்திரத்தை உருவாக்கி, இருளும் பொய்மையும், மரணமும் துயரமுமாக உள்ள இப்புவிபிடை உண்மையையும், ஒளியையும், தெய்வ வாழ்வையும், அமர ஆனந்தத்தையும் கொண்டு வர முடியும்.”

எத்துணை எத்துணை உறைகள் நம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டு உயர விடாமல் செய்கின்றன. ஆக, நமக்குத் தெரிய வருவது இரு பேருண்மைகள். முதலாவது, நமது யோகப்பாதையில், நாம் உணர்ந்து, வலிந்து, திடசங்கல்பத்தோடு அறவே நீக்க வேண்டியவை அடுக்கடுக்காக உள்ளன. அவை யாவும் நீக்கப்படுதல் ஆரோஹண யோகத்தைச் சேர்ந்தவை. இரண்டாவது, நம்மின் மேலே உயர்ந்து

செல்லும் முயற்சிக்கு தெய்வீகனின் இறக்கமும் தேவை, அது இறங்கி வரும், வந்து நம்மை மேலே இட்டுச் செல்லும். அது அவரோஹண யோகத்தைச் சேர்ந்தது என்பவையே.

பகவான் அத்தோடு விட்டுவிடவில்லை. அஸ்வபதி மன்னருக்குள் நடந்தது அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறி, நம்மை ஊக்குவிக்கிறார். பகுத்தறியும் அறிவின் பளபளக்கும் கடினமூடி உடைந்ததும் என்னவெல்லாம் நடக்கின்றன, பகவானின் வார்த்தைகளிலேயே பார்ப்போம்:

பரந்தகன்ற விண்வெளியிலே பிளவுபடா மெய்ம்மை காணப் பெற்றது (மன்னரின்) விண்ணகம் சார்ந்த பார்வை காணவும் அறியவும் செய்தது (இருளில்)பிணையுண்டிருந்த மனம் வரம்புகளில்லா ஒளியாகியது. எல்லையுள் அடங்கிய தன்னிருப்பு எல்லையற்றதோடு ஒன்று கலந்தது.

ஆம், முற்றுமான மெய்ம்மை, விண்ணகத்தின் உயர்நோக்கு, முற்றொளி பெற்ற மனம், எல்லையற்ற தன்மை இவை யாவும் அளிக்கப் பெறுகின்றன. அவரோஹண யோகம் வெளிப்படுகின்றது. ஆயினும் உயரேறும் யோகம் தொடர்கிறது, எப்படியாக?

அவன் ஒழுங்குநடை இப்போழ்து பருந்தின் பறப்பே போன்று
சிறகடித்துப் பறக்கலானது.

கீழ்நிலைகளில் அல்ல, இனி அந்த ஏற்றம்,

உயர்உலகுகளிலே தான். பக்.25 வரிகள் 131-37

ஆம், இதுகாறும் மனம், அறிவு இவற்றால் ஆளப்பட்டு வந்த மன்னர் அஸ்வபதி மண்ணுலகில்தான் நடையிட்டு வருகிறார். ஆனால் எப்போது மகரிஷி ஆனாரோ அப்போதிலிருந்து அவருடைய இயல்பும் செயல்பாடுகளும் மாறி விட்டன. உலகை விட்டு மேலே சஞ்சரிக்கின்றார். ஒரு பருந்தானது மிக உயரத்தில் வேகத்துடனும், கூரிய பார்வையுடனும் பறப்பது போல.

விண்ணில் ஏவப்பட்ட விண்கலம் தன் இறுதிச்சுற்றை வந்தடைந்து விட்டது. அதற்கான, அதன் நியமிக்கப்பட்ட பணிகளுக்கான கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. தன் வட்டச்சுழல் பாதையில் அது தன் பணியைச் செய்யத் துவங்கி விட்டது. எங்ஙனம்? இதோ நாம் காண்பது:

அறியாமையின் உதவியாளனாய் இருந்த தன்மையிலிருந்து

உயர்ஞானம் அவனைத் தன் உயர்கைவினையின்

வினைஞனாக மேலுயர்த்தியது

அவனை ஆன்மாவதனைச் சமைக்கும் நற்கொற்றன்

ஒருவனாக ஆக்கியது,

நித்யத்வத்தின் இரகசிய இல்லமதை உருவாக்கும்

வினைஞன் ஆக்கியது,
உன்னதமான காலமின்மையை வேண்டி நிற்போனாய் நிறுத்தியது:
விடுதலையும் பேரரசாட்சியும் மேனின்று அவனை அழைத்தன
மனத்தின் மருள்மாலையொளிக்கும் வாழ்வினை

வழிநடத்திச் செல்லும்
தாரகையொளிக்கும் மேலே ஆன்மீகப்பகலின் வைகறை ஒளியதுவும்
ஆங்கே பொன்னொளி வீசித் துலங்கியது. வரிகள் 138-145

இதன் பிறகு இலா, சரமா, சரஸ்வதி, தக்சுக்ஷிணா என்ற நான்கு
ஞானசக்திகள் மன்னருக்கு துணை புரிகின்றன. அவருள் ஒளியை
நிலைநிறுத்தி, முதல் திருவுருமாற்றத்தைக் கொண்டு வருகின்றன.
இச்சக்திகளைப் பற்றி பகவான் சொல்வது:

Ila representing truth-vision or revelation, Saraswati truth-audition,
inspiration, the divine word, Sarama intuition, Dakshina the separative
intutitional discrimination – (CWSA 15:73).

இச்சக்திகளின் உதவியால், மன்னர் அடைவது,
இங்ஙனமாக அவனின் ஆன்மா விடுதலையுற்றது அறியாமையினின்று,
அவனுடை மனதினுடை உருவதனுடை முதல் ஆன்மீக மாற்றம்.
(நிகழ்ந்தது). பக்.44 வரிகள் 787 - 788

அடுத்து பகவான் காட்டும் நிகழ்வே முழு ஆரோஹண, அவரோஹண
யோகத்தை நமக்கு மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறது.

A wide God-knowledge poured down from above,
A new world-knowledge broadened from within:
His daily thoughts looked up to the True and One,
His commonest doings welled from an inner Light. P. 44 L. 787- 792

ஒரு பரந்த இறை-ஞானம் மேனிருந்து கீழே பொழிந்தது,
ஒரு புதிய உலக-ஞானம் உள்ளிருந்து அகன்று விரிந்தது:
அவனது அன்றாட சிந்தனைகள் உயரே பரமசக்தியத்தையும்
ஏகத்தையும் நோக்கின,
அவனது மிகச் சாதாரணமான செயல்களும் கூட

ஓர் உள்ளிருப்பின் ஒளியிலிருந்து எழலாயின.

ஆம், பரமான்மாவும் ஜீவான்மாவும் ஒன்றிணைந்து விட்ட நிலையில்
மன்னரின் அனைத்துமே இறைத்தன்மையுடையதாகி விடுகின்றன.
அதன் பிறகே அவருக்கு இரகசிய ஞானம் அருளப்படுகிறது.

புத்தகம் 1ன் 3ம் காண்டம் முழுவதிலும் நாம் பரிபூரண யோகத்தின்,
'The Yoga Of Ascent' ஆரோஹண யோகத்தையும், 'The Yoga of Descent'

அவரோஹண யோகத்தையும் காண்கிறோம். (கட்டுரையின் நீளம் அதிகரித்து விடும் என்பதால் முழுவதையும் அளிக்க இயலவில்லை. மேலும் ஆர்வமுள்ள வாசகர்கள் தாமே படித்து இன்புறுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்க முற்படுகிறேன்).

இரகசிய ஞானம் பெற்ற மன்னர் மேலும் பிரபஞ்சப் படைப்பின் இரகசியங்களை அறியவென பல்வேறு உலகங்களிலும் பயணிக்கிறார். இந்த இடத்தில் நாம் சற்றே மன்னர் அஸ்வபதியின் யோகத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது. ஏனெனில் பகவான் அருளியுள்ள பரிபூரணயோகம், அவர் தன் வாழ்வில் ஆற்றிய யோகத்தினுடைய அனுபவங்களால் ஆனவொன்று. பகவானுடைய “முற்றறிதல்”(பரம மெய்ம்மையை முற்றுமாக அறிதல்)மற்றும் “மனோதீத நிலைதனை (Over Mind Plane) அடைதல்” என்பவை, அவர் பயணிக்கின்ற பல்வேறு தளங்களையும் காட்டியவாறே, மன்னர் அஸ்வபதியின் மேலேறும் யோகமாக புத்தகம் இரண்டில் 15 காண்டங்களில் விவரிக்கப்படுகிறது.

அஸ்வபதியின் பயணம் உலக அடுக்குகள் தோன்றும் தளத்தில் தொடங்குகிறது. ஓர் அண்டத்தோற்றத்தினை ஆயும் ஆய்வாளராக மன்னர் பருப்பொருளைக் கொண்டமைந்த தளத்திலிருந்து (Plane of Matter – The Vital worlds) தொடங்கி, “மனோமய உலகுகளில் (The Mental Worlds) சஞ்சரிகையில், “உயர்மன(ம்)(Higher Mind)” தளத்தைத் தொட்டுவிட்டு “இயலுலக அண்டத்துக்குரிய இருப்புகளின் தளத்தையும் (Plane of Cosmic Being) சென்றடைந்து, இறுதியாக, “உயர்உலக ஞானத்தையும் (The Kingdoms of the Greater Knowledge)” அடைந்த நிலையில் நிற்கிறார். இவையனைத்துமே மன்னரின் ஆரோஹண யோகத்தைக் குறிப்பனவாக உள்ளன. உலகத்தை உய்விக்கவென அவர் கொண்ட ஆர்வத்தின்- “Her light, her bliss he asked for earth and men” - என்று புத்.3 காண்.2, வரி 200ல் சொல்லப்பட்டிருக்கும், அந்த உலக முன்னோடியின் யோகசாதனையை விண்டுரைப்பன.

அதன் காரணமாகவே இத்தேடுதல், ஆர்வக்கனல் எழும்புகிறது. இதே ஆர்வம்தான் அவரை முழுமையான உண்மையைக் கண்டு பிடிக்கவும் தூண்டுகிறது. விளைவு - அஸ்வபதியின் பயணம் உயர் உலகங்களில் மட்டுமே நடைபெறவில்லை, (என்பது சாவித்ரி காவியத்தை படித்துள்ள அனைவர்க்கும் தெரியும்). அவர் இருளின் ஆழ் கசங்களுக்குள்ளும் பயணம் செய்கிறார். உயர் உண்மைகளைக் கண்டறிவது மட்டுமே அவருடைய நோக்கமாக அமையாது, வெளிப்போந்த பரமமெய்ம்மை வீழ்ச்சியுற்றதன் காரணத்தையும்

அறிந்து கொண்டு, அவற்றை சாதாரண மனித வாழ்விலிருந்து நீக்குவதே அவர் மேற்கொண்ட பயணத்தின் உச்சகட்ட குறிக்கோள். அந்த ஆர்வத்திற்கு விடை கிடைக்கிறது.

பிரபஞ்ச மஹாசங்கல்பத்தின் ஆழ்துயிலில் ஆங்கே அவன் கண்டான் **பேரியற்கையின்** மாற்றத்திற்கான திறவுகோலை. ஓரொளி அவனுடன் இருந்தது, புலப்படாக்க் கரமொன்று தவறு மற்றும் வலியின் மீது படர்ந்து செல்வதை அவற்றை ஓர் அதிர்வுறும் இன்பமாக மாற்றும் வரை, கரமொன்றின் அரவணைப்பு தரும் இன்பமயமான ஓர்

அதிர்ச்சியை(க் கண்டனன்).

கண்டனன் **இரவின்கண்ணே** நித்யத்வத்தின் நிழலார்ந்த முகத்திரையை, அறிந்தனன் இறப்பென்பது வாழ்வாகிய வீட்டின் இன்தேறல்

சேமஅறைதான் என,

உணர்ந்தனன் அழிவினுள் படைப்பினுடைய விரைவான

இடைவெளிதனை,

தெரிந்தனன் நஷ்டமென்பது விண்ணுலகதனை இலாபமென

அடையக் கொடுக்கும் விலைதானென

மற்றும் நரகமென்பது சுவர்க்கத்தின் கதவங்களையடைய ஒரு

குறுக்குவழிதான் என்பதனை. புத்.2 காண்.8, வரிகள் 410-420

ஆக, உலகம் தனது வீழ்ச்சியுற்ற நிலையிலிருந்து மீள முடியும் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டு விட, மன்னருடைய பயணம் மனத்தின் உயர்தளங்களில் செல்ல ஆரம்பிக்கிறது. பயண இறுதியில், புத்தகம் இரண்டின் கடைசி மூன்று காண்டங்களில் மன்னர் அஸ்வபதி அடைகின்ற பெரும் பேறுகள் காட்டப்படுகின்றன. “மனத்தின் ஆன்மாவில்”(The Self of the Mind காண்.13) மனம் கொண்டு அறியப்பட்ட அனைத்துமே மாயமென ஆகிறது, ஆழமான அமைதியிருந்தும் கூட சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகங்களை இறையோனின் பேரின் பத்திலாழத்தி, தன் நெஞ்சகத்தோடு அரவணைத்துக் கொள்ளும் வல்லமை மிக்க அன்னை அங்கேயில்லை என்றறிகிறார்.

அடுத்து, “அனைத்து உலகினுடைய ஆன்மா”வில் (The World Soul) அனைத்தும் ஆன்மாவினையே மூலப்பொருளாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டிருப்பதையும், உயிர்கள் உருவாக்கப்படும் சிருஷ்டியின் மையமாக அது விளங்குவதையும் கண்டுணர்ந்தறிகிறார். இத்தளமே “மேல்மனம் (The Over Mind)” அமைந்த தளம். வரையறைக்குட்பட்ட வாழ்க்கையின் தோற்றுவாய் இங்குதான் காணப்படுகிறது. உயிர்கள் படைக்கப்படும், சிருஷ்டியின் மூலம் இதுவே. இங்கே உலகமும், ஆன்மாவும் இணைந்து ஒன்றாகின்றன.

ஆங்கே சுமுத்திநிலையில் உலகைப் படைத்துக் காக்கும் அமரத்துவம் வாய்ந்த, ஒன்றில், இரண்டாய் அமைந்த மூர்த்தத்தைக் காண்கிறார். அவ்விரண்டிற்கும் பின்னால், இரட்டைத்தன்மை கொண்டதற்குப் பின்னால், ஏகம் நிற்பதைக் காண்கிறார். அனைத்தையும் தாண்டியும், எல்லாவற்றையும் தாங்கியும் எப்போதுமே முகத்திரையிட்டவானே, நிற்கின்ற அவளே, சர்வ வல்லமை கொண்ட பெண்தெய்வம். அவளுக்கு இவ்வுலகு ஒரு தவிர்க்கமுடியா முகமூடியே, சுழன்று செல்லும் யுகங்கள் அவளுடைய காலடிகளே, அவற்றின் நடப்புகள் எல்லாமும் அவளின் எண்ணங்களே, இங்கு இடைவிடாது தோன்றுகின்ற படைப்புகள் அவளின் முடிவில்லா செயற்பாடுகளே என்பதையெல்லாம் அவர் பரிபூரணமாக உணர்கிறார். அத்தேவியை நோக்கி கூப்பிய கரங்களை நீட்டியவாறு பரிபூரண சரணாகதம் செய்து துதிக்கின்ற வண்ணம் நிற்கிறார். அவருடைய தாபமுற்ற ஹ்ருதயத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, ஓர் இறைமையின் விடை வருகிறது. தெய்வமாதா ஓர் உயர்ந்ததொரு சைகையுடன், ஒரு கரம் கொண்டு என்றுமாய் ஒளிர்கின்ற தன்னின் முகத்திரையைப் பாதி விலக்கிக் காட்டுகிறாள். அவர் காண்பது ஓர் எழிலார்ந்த தெய்வீகத் திருமுகத்தின் வரிவடிவங்களையே, அவளின் அளவுக்கடங்கா இருப்பின் ஓர் அணுவையே. அப்பேரானந்தப் பேரொளியின் வீரயத்தைத் தாங்கவியலாமல் திணறி, தன்னிதய ஆழங்களிலிருந்து எழுகின்ற பிரார்த்தனைக் குரலுடன், தன்னையே ஈந்து விடுகின்ற பாவனையில், நினைவிழந்து, அவள் திருவடித்தாமரைகளில் நெடுஞ்சாண்கிடையாக வீழ்ந்து விடுகிறார்.

அடுத்து, மன்னர் தன் தேடுதல் எல்லாம் நிறைவுற்றிருப்பதை உணர்கிறார். அந்த உச்சகட்ட யோகநிலையில் அவர் முன் ஒரு திறவு (Opening) வருவதைக் காண்கிறார். அது முற்றிலும் வேறுபட்டதோர் பரிமாணம். அதுவே அவருடைய சைத்யபுருஷன் காணப்படும் இடம். அனைத்தினுடைய ஆன்மீகப் பிறப்பிடம். அந்தப் பேரறிவின் இராச்சியங்களில்தான் ஒன்று பலவாக ஆகின்ற மகத்துவம் நிகழ்கின்றது. சிருஷ்டி அனைத்திற்கும் தலைமை தாங்கும் தளங்களின் படிநிலை அமைப்புகள், சக்திகள், கடவுளர் இருக்கும் முகட்டினை அடைந்து விட்டதை அறிகிறார். வர்ணனைக்கடங்காததன் எல்லைகளை நெருங்கி நிற்கும் அவர், இனியும் அறிய வேண்டியது இறுதியான மெய்மறையையே. அதனை அறிவதற்கு ஒரு மாபெரும் சக்தியின் துணை வேண்டுமென உணர்கிறார்.

அதற்கடுத்தபடியாக, மன்னர் தெய்வீக அன்னையையும் கண்டு விட முடிகிறது. ஆனால், அவளிடம் தன்னை முற்றிலுமாக ஒப்படைப்பதில்

ஏதோவொன்று தடுப்பதை அவரால் உணர முடிகிறது. தன்னின் மேலேறிச் செல்லும் யோகம் நிறைவுறாது இருப்பதைக் கண்டு, மேலும் உள்ளாழ்கிறார். இதுவரை சிக்காத பேருண்மை தெரிய வருகிறது. மனிதவினத்திலும், அதன் அசேதன இருளினுள்ளும் பதுங்கிக் கிடப்பவற்றை அவரால் இனம் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. பகவானின் கவி மொழியில் அதனைக் காண்போம்:

நமது கட்டுண்டுள்ள மனிதவினத்தின் நுண்இழைமங்களினுள்
அவன் உணர்ந்தனன் மிகப் பெரியதும் மூகமுமான

முழுதளவான எதிர்ப்பொன்று

நம்மின் பார்க்கவியலாததும் அசேதனமுமான அடித்தளத்தினுள்,
வாழ்வின் அடியாழங்களில் பிடிவாதமான ஊமையான மறுப்பொன்று
(சடப்)பொருட்களின் மூலமதில் அறியாமைநிறை

விலக்கலொன்று இருப்பதை. பக்.317 வரிகள் 17-21

இப்போது ஜடத்தினுள் பதுங்கியிருப்பவற்றைக் காண்கின்ற மன்னர் தன்னுள்ளும் அவை மறைந்து கிடப்பதை அறிகிறார். ஏனெனில் அவரும் வெளிப்பட்டு வந்துள்ள இம்மண்ணுலகின் ஒரு பகுதியும் பிரதிநிதியும் தானே. அடுத்து வரும் வரிகளில் பகவான், மன்னர் வெளிஉலகில் கண்ணுறுவதைத் தன்னுள்ளும் உற்று நோக்கிக் கண்டுபிடிக்க விழைவதைத் தெரிவிக்கிறார். இங்கு நாம் காண்பது பகவான் “அன்னை” என்ற நூலில் மனிதன் தன் மூலமாகிய இறையைச் சென்றடைய கைக்கொள்ள வேண்டிய மூன்று தன்மைகளில், இரண்டாவதான “விலக்கல்”(rejection) என்பதன் அவசியத்தை. மேலும் மன்னர் தான் செய்வதை, தன்னின் யோகத்தை முழுவதுமாக, அப்பழுக்கின்றி, குறையேதுமற்றதாகவே செய்ய வரும்பி, அதற்கான முயற்சிகளில், தன்னிருப்பின் இண்டுஇடுக்குகளிலெல்லாம் நுழைந்து, தடுப்பவற்றையெல்லாம் அறவே களைகிறார் என்பதுவும் காவிய வாசகர்கட்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. அதாவது, பரிபூரணயோகம் கடைபிடிக்கப்பட வேண்டிய வழிமுறைகளெல்லாம் மிகத் துல்லியமாக சாவித்ரி காவியத்தில் காட்டப்படுகிறது. அவரோஹணத்தின் ஒரு பாகம் விலக்கல் என்பது தெளிவாக்கப்படுகிறது.

இருளுடனான திரையிடப்பட்ட உடனுழைப்பொன்று

அவனுள்ளேயும் அவன் பார்வைக்கு மறைக்கப்பட்டவாரே

தொடர்ந்திருப்பதை:

இன்னமும் அவனுடை நிலவுலக இருப்பில் ஏதோவொன்று

வைக்கப்பட்டிருப்பதை

அதனுடை உறவு (அது) எங்கிருந்து வந்ததோ அதன் மூலமாகிய
 அசேதனத்துடன். (இருப்பதை).
 மறைந்து போய்விட்ட கடந்த காலத்துடன் நிழலானவொரு ஒன்றிப்பு
 அங்கே பழைய உலகின் சட்டங்களுக்குள் பொக்கிஷமென
 பாதுகாப்பாக பதுங்கியிருப்பதை,
 இரகசியமாக, ஒளிகொண் மனத்தினால் குறித்து வைத்துக்
 கொள்ளப்படாமல்,
 அடியாழத்தின் மறைவடக்கமான உரையாடல்களினுள்ளும்
 கனாக்களினுள்ளும்
 மனமும் ஜீவனும் தெரிவு செய்யுமேயானால் இன்னமும் கூட
 முணுமுணுத்தவாறிருக்கும்
 அவனுள்ளே உறைந்து பரமனை வஞ்சிக்கும் இம்மூலக்கூறுகளை
 இப்போது அவன் கண்டுபிடிக்கவும் வெளியேற்றவும்
 சங்கல்பித்தான். பக்..317-318 வரிகள் 22-30, 37-38

கூர்ந்து நோக்கினோமானால் ஒருவருக்குள் எவையெல்லாம்
 விலக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கான பட்டியல் இவை யாவும்
 என்பது தெரிய வரும். இது அவரோஹணத்தின் ஒரு பாகம்,
 அதனை பகவான் நமக்கு காட்டியருளுகிறார்.

அடுத்து, மன்னர் செய்வது, தான் விடுவிக்க
 வேண்டியவையனைத்தையும் தேடித் தேடிப் பார்த்து முழுவதுமாக
 களைந்தெறிகிறார். மறுபடி மறுபடி தூய்மை செய்யப் பணி நடந்து
 கொண்டேயிருப்பது காட்டப்படுகிறது.

பேரியற்கையதன் மறைபொருள்சார் இடைவெளிகளின் உரிமை
 ஒன்றுமற்று உரித்தெடுக்கப்பட்டன,
 அவளுடை அனைத்து நிலவறைகளும் மூலைமுடுக்குகளும் தீ(ஒளி)
 கொண்டு ஆராயப்பட்டன
 எங்கே அகதிகளான தூண்டுதல்களும் உருப்பெறா எதிர்ப்புகளும்
 இருட்தன்மையின் சரணாலயத்தில் அடைக்கலம் புக முடியுமோ
 சுவர்க்கத்தின் தூய்மை செய்கின்ற கனலின்
 வெண்தூய்மைக்கு எதிராக. பக்.318 வரிகள் 39-43

இவ்வளவு கவனமாக அஸ்வபதி தன் யோகத்தை முற்றுப் பெறச்
 செய்ய விழைந்த போதிலும், நடப்பதென்ன? யோகி அஸ்வபதிக்குத்
 தெரிய வரும் உண்மையென்ன?

அதெய்வீகமானவை அனைத்துமே அழிந்து விட்டது போலத் தோன்றியது
 இருப்பினும் மிகநுட்பமான இணக்கமற்றவொன்று தப்பியிருக்கக் கூடும்
 இன்னமும் ஒரு குருட்டு ஆற்றல் இதயத்தினுள்
 பதுங்கியிருக்கக் கூடும்.....

மானுடத் தீரா ஆவலொன்றின் பேருண்மையைக் கெடுத்து,
(மாற்றம்) நிகழ்ந்து விடாதபடி தடுத்து விடும்.
பக்.318 வரிகள் 44-46

இந்த உண்மை சட்டெனப் புலப்படவும் நிதர்சனம் தெரிகிறது. தன் இதயத்தில் தோன்றியுள்ள பெரும் பற்றானது, பேருண்மையைத் தடுப்பதைக் கண்டுவிடுகிறார். இதையே அன்னையாரின் 1914ன் பிப்ரவரி 25-26ம் தேதியிட்ட ப்ரார்த்தனையும் தெரிவிக்கிறது:

He who wants to serve Thee worthily should not attached to anything, not even to those activities which enable him to commune more consciously with Thee...

உனக்குப் பணி செய்ய விரும்புவனுக்கு எதிலும் பற்று என்பது கூடாது, நின்னுடன் உணர்வுடன் உறவுகொள்ள உதவும் பணிகளிலும் கூட பற்றென்பது கூடாது.....

ஆகவே மன்னர் இறுதிப்பற்றினையும் விடுவதற்குத் தயாராகிறார். தன் உயரேறும் யோகத்தின் இறுதிக்கட்டமாக மன்னர் செய்வதென்ன என்பதை பகவான் எடுத்துரைக்கிறார்:

அவன் தீரா அவாவதனை அதன் அடிவேரோடு தன்னிதயத்திலிருந்து
குருதி சொட்டச் சொட்ட பிடுங்கி எறிந்தான்
அந்த வெற்றிடத்தை கடவுளுக்கு சமர்ப்பித்தான்.

அங்ஙனமாக அவனால் தூயஜன்மாக்கினியின் தொடுதலைத்
தாங்கவியலும்.
ஈறானதும் பேருன்னதமுமான திருவுருமாற்றம் வந்தது ஆங்கே.

வரிகள் 50-54

மேலேறும் அவரோஹண யோகம் நிறைவு செய்யப்பட்டு விட்டது. தெய்வீக அன்னையின தரிசனத்தோடு, இனி பிறக்கவிருக்கும் புதியஇனம் பற்றிய காட்சிகளும் தெள்ளத்தெளிய கண்டு விட்டாயிற்று. எல்லாம் இருந்த போதிலும், அம்மாபெரும் யோகிக்கு, உலகை உய்விக்க வந்தோனுக்கு திருப்தி ஏற்படவில்லை. உலகுக்காக, மனிதனுக்காக அவர் தான் தரிசித்த தெய்வீக அன்னையிடம் இறைஞ்சுகிறார். மன்னரின் இச்செயலன்றோ யோகங்களிலெல்லாம் தலைசிறந்த யோகம்! (புத்தகம் 3ன் 4ம் காண்டம் “திருகாட்சியும் வரம் பெறுதலும்” வாயிலாக அறிந்து கொள்கிறோம்).

இறையன்னையிடம் அவர் கதறி விடுக்கும் இறைஞ்சுதலைப் பார்ப்போம்:

“யான் எங்ஙனம் மாள்வுக்குரிய நிலவுலக வாழ்வில் மனநிறைவோடு
ஒய்வு கொள்வேன்
புவிக்கேயுரிய சடப் பொருட்களின் ஒளி குன்றிய

அளவெல்லைகளுடன்,

பிரபஞ்சமளாவிய திரைக்குப் பின்னால் யான்(கண்ட)

அழகும் வெற்றிவீறும் பொருந்திய நினது

திருமுகதரிசனத்திற்குப் பின்?.....

எத்துணை நாள்தான் மாள்வுக்குரிய இருளோடு

மனிதஆன்மா போராட வேண்டும்?

மற்றும் எத்துணை காலம் எங்கள் தோல்வியை ஏற்றவண்ணம்

மரணத்துடன் பொருத வேண்டும்?.....

ஒரு மாபெரும் சொல் உதிர்க்கப்பட்டும் மேலுலகங்களிலிருந்து

ஒரு மகத்தான நிகழ்வு விதியின் கதவங்களைத் திறக்கட்டும்”.

பக்.341-வரிகள்266-269,271-272 & பக். 345 வரிகள் 420-421

ஆம், இத்தகையதொரு, நெஞ்சாழங்களிலிருந்து வரும் கதறலை,
வேண்டுகோளை தெய்வீக அன்னையால் மறுக்க முடியுமா என்ன?
ஜெகன்மாதா செவிமடுத்து விட்டாள், அவரோஹணம் நிகழ்கிறது
அவளின் வரமாக. அம்முனியின் மாபெரும் முயற்சிக்கான
பரிசிலும் அளிக்கப்படுகிறது, ஒரு தெய்வீக அவதாரம் மண்ணில்
தோன்றும் என்ற பரமஅன்னையின் உறுதிமொழியாக. பகவானின்
மொழிதனில்:

ஆங்கே எழுந்ததோர் விரிந்தகன்ற ஒப்புதலளிக்கும் குரல்

“ஓ வலிமை மிக்க முன்னோடியே, நினது கோரிக்கையை யான்

செவிமடுத்தேன்.

ஒன்று கீழிறங்கி வருவதொடு இரும்புச் சட்டத்தினையும் உடைக்கும்,
தனித்த ஆன்மாவின் சக்தி கொண்டு இயற்கையதனின்

இருளை மாற்றும். ”

இறப்பின் வல்லமை மிக்க தருணத்தில் ஒர் விதை விதைக்கப்படும்,

சுவர்க்கத்தின் ஒருகிளை மனிதனுக்குரிய மண்ணிலே

பெயர்த்து நடப்பும்

இயற்கை தனது அழியக் கூடிய அடியினைத் தாண்ட வல்லமை பெறும்
மாறா மனத்திட்பமொன்று ஊழினை மாற்றியமைத்திடும்.”

பக்.345 - 346 வரிகள் 425, 429-431, 449-452

ஆக, மன்னர் அஸ்வபதியின் தீராத வேட்கைக்கு, அவர் இதுகால்
ஆற்றிய, வியாசர் காட்டும் பதினெட்டாண்டுகால நீண்ட தவத்திற்கு,
தெய்வ அவதாரம் நிகழும் என்ற இறக்கம் விடையாக வந்து விட்டது.
சவித்ருவின் அம்சமான சாவித்ரி அவதாரம் நிகழப் போவது உறுதி
செய்யப்பட்டு விட்டது நமக்குத் தெரிகிறது. மாபெரும் ஆர்வமும்

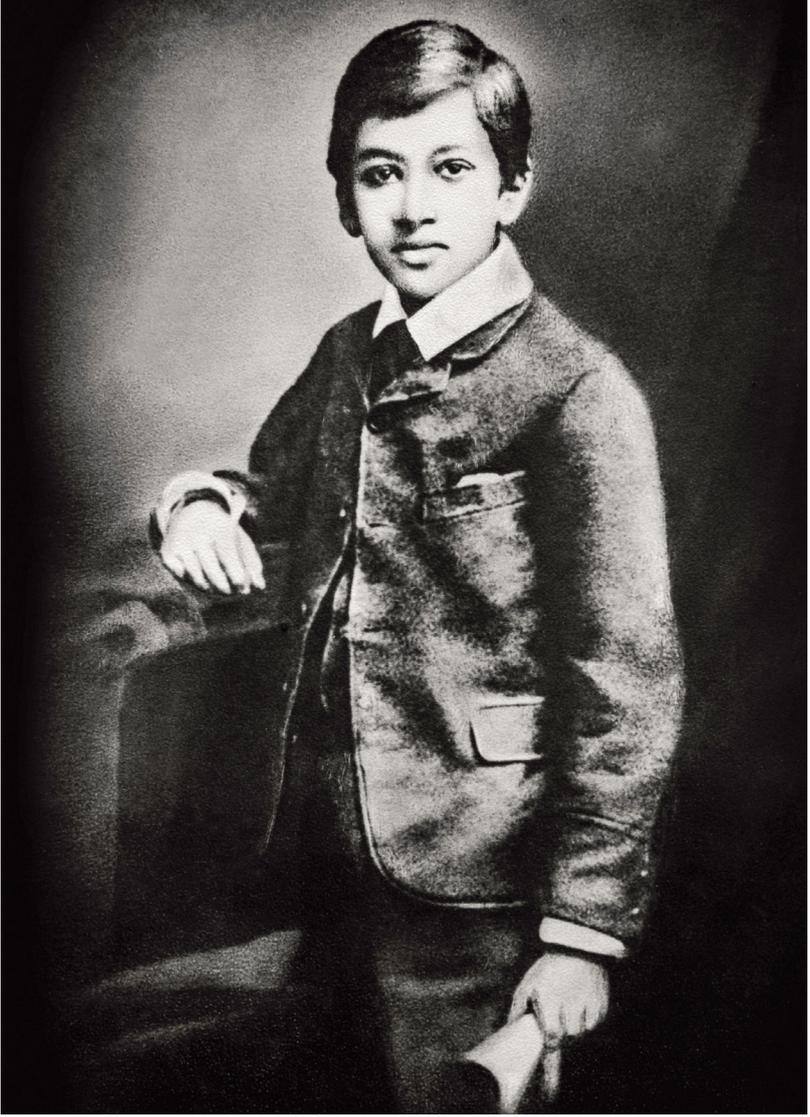
மகத்தான இறக்கமும் தெளிவாயிற்று அல்லவா? காவியத்தின் மூன்றாம் புத்தகத்தின் இறுதியில், முதல் ஆரோஹணமும் அவரோஹணமும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டு விட்டன.

இங்ஙனமாக பகவானால் புத்தகம் ஒன்றில் தொடங்கி புத்தகம் மூன்றில் நாம் காணக் கிடைக்குமாறும், உணரக் கூடியதாயும் இருயோகங்களின் இணைப்பையும் வெகு விளக்கமாக தமது கவிதா விலாசத்தால் நமக்கு அருளியிருப்பது உலகு செய்த மஹா பாக்கியமன்றோ!!

பகவான் அவதாரம் செய்த, இந்த 150ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் அவ்வதாரத்தின் யோகத்தை அறியச் செய்துள்ள அம்மஹானின், அவருடன் உடன்உழைப்பாளராயிருந்து, அந்த யோகசாரத்தை இத்தரணிதனில் “அதிமன இறக்கமாக”க் கொணர்ந்த ஸ்ரீஅன்னை அவர்களின் மலர்ப்பதங்களில் இக்கட்டுரையை சமர்ப்பிப்பதில் பெரும் ஆனந்தப் பரவசமடைகிறேன்.

(இக்கட்டுரை, 2021, ஏப்.17ம் நாள், சென்னை ஸ்ரீஅரபிந்தோ ஸொஸைட்டி கிளையினர் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஸ்ரீமான் கே.ஆர்.ஸ்ரீனிவாசஅய்யங்கார் அவர்களின் நினைவுநாள் விழாவில், கட்டுரையாசிரியர் ஆற்றிய உரையின் திருத்தியமைக்கப்பட்ட பதிவு என்பதை இங்கே வாசகர்க்கு அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். கட்டுரை வடிவில் ப்ரார்த்தனா இதழில் வெளிக் கொணர்வதற்கு ஒப்புதலளித்த அக்கிளையின் தலைவருக்கும், கிளையின் மற்ற நிர்வாகக் குழுவினருக்கும் கட்டுரையாசிரியர் தம் மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறார். உரையின் தொடர்ச்சி, சாவித்ரியின் யோகம் பகுதி - 2 ஆக விரிவுபடுத்தப்பட்டு அடுத்த இதழில்).

கட்டுரையில் காணப்படும் சாவித்ரி வரிகளை தமிழாக்கம் செய்தவர், இக்கட்டுரை ஆசிரியரே.

ஓ, வலிமையான முன்னோடியே,
நினது கூக்குரலை நான் கேட்டேன்.
(அந்த) ஒன்று இறங்கி வரும்
இரும்புச் சட்டத்தை உடைத்தெறியும்,
இயற்கையின் விதியை மாற்றும்
தனியொரு ஆத்மனின் சக்தியால்.

சாவித்ரி ப.346

ஆரோவில்லிருந்து சாவித்ரியின் பயணம்

நாமறிந்தது சாவித்ரியின் மணாளனைத் தேடிச் செல்லும் பயணம் பற்றி. இது என்ன? ஆரோவில்லிருந்து சாவித்ரியின் பயணம்? ஆம் சென்ற ஆண்டில் உலகெங்கும் பரவிய புதுநோய் தொற்றினால் எல்லா நிகழ்வுகளுமே ஸ்தம்பித்துப் போய் நின்று விட்டன அல்லவா? ஆரோவில் சாவித்ரிபவனில் 2007 முதல் தொடர்ந்து நடந்து வந்து கொண்டிருந்த தமிழ் சாவித்ரி கூட்டுப்பயில்தலும் அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டி வந்தது. ஆனால் யாராலும் சாவித்ரியின் உலகளாவிய பயணத்தைத் தடை செய்ய முடியாது போயிற்று. என்ன நம்ப முடியவில்லையா? பகவானின் பரிபூரண யோகத்தில் “வாழ்வனைத்துமே யோகம்” அல்லவா? சாவித்ரியும் இன்றைய நவீன தொலைத்தொடர்பு வழிவகைகளைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு உதயநகரமாம் ஆரோவில்லிருந்து பயணப்பட்டு விட்டாள். ஆம், நீங்கள் யுகிப்பது சரிதான்

சென்ற ஆண்டில் பகவானின் அவதாரத் திருநாளன்று கன்னி முயற்சியாக ஒரு சிறு குழு கூகுள்மீட் மூலமாக இணைந்தது. 2020 ஆகஸ்டு 15ம்நாள், சாவித்ரி தமிழ்நாட்டின் பல மாவட்டங்களை சென்றடைந்தாள். அத்தெய்வமாதா தன்னை மெதுவாக மடலவிழ்க்க ஆரம்பித்தாள். சாவித்ரி பயிற்சிப் பட்டறைக்கு வந்திருந்த சாதகர்கள் தாம் ஏற்கனவே சுவைத்திருந்த அவ் அமிர்தம் தங்கள் இருப்பிடங்களுக்கே வெகு எளிதாக வந்து சேர்ந்ததில் பெருமகிழ்வு அடைந்தனர். பலரும் இணையதளம் வழியாக தங்களை பதிவு செய்து கொள்ள ஆரம்பித்தனர். அயல்நாடுகளிலிருந்தும் கூட சாவித்ரி பயில விரும்புவோர் இணைந்தனர். “சாவித்ரி மீட்” என்றழைக்கப்படும் இக்கூட்டுப்பயில்தல் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் ஆரோவில்வாசி புவனசுந்தரியோடு காலை 10.30 மணி தொடங்கி ஒரு மணிநேரம் நடக்க ஆரம்பித்தது. முதலில் அன்பர் ஒருவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி காவியத்தின் புத்தகம் 6, “விதியின் புத்தகத்தின்” இரண்டாம் காண்டம் “விதியின் போக்கும் வேதனையின் புதிரும்” எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. சாவித்ரிபவனில் ஆங்கிலவகுப்பில் பயில்வது போலவே வரிவரியாகப் படித்து,

விளக்கம் சொல்லப்பட்டது. அன்பர்கள் டிசம்பர் மாதத்தில் அக்காண்டத்தின் 909 வரிகளையும் பயின்று முடித்தனர். தற்சமயம் புத்தகம் 2 “உலகங்களில் பயணிப்போன்” அதன் முதற் காண்டம் “உலக ஏணிப்படி” பயிலப்பட்டு வருகிறது. ஆழமாகக் கற்க வேண்டியிருப்பதால் இருவாரங்களுக்கொரு முறையென, மாதத்தில் இரு வெள்ளிக்கிழமைகளில் சாவித்ரி எம் அனைவரோடும் சேர்ந்து கொண்டு தன்னை விளக்கி வருகிறாள்.

பின்னர் அதே குழுவினர் “அன்னை நூல் பயில்குழு” என்ற மற்றோர் அமைப்பையும் உருவாக்கி ஸ்ரீஅன்னை அவர்களின் “பிரார்த்தனையும் தியானமும்”, “அன்னையுடன் உரையாடல்”, மற்றும் அவ்விருவரின் அணுக்கத் தொண்டரான திரு நிரோத்பரனின் “அது ஒரு பொற்காலம்” என்கிற பகவானின் இறுதி பன்னிரெண்டு ஆண்டுகால தவவாழ்க்கையைக் கூறும் நூலையும் படித்துப் பயனடைந்து வருகின்றனர். இக்கூட்டுப்பயில்தல் வாரந்தோறும் திங்கட்கிழமைகளில் மாலை 3.30 முதல் 5.30 வரை மிக உற்சாகமாக நடை போடுகிறது. இரண்டிலும் கிட்டத்தட்ட 30-33 பேர் பங்கேற்பது சாவித்ரி எவ்வளவு தூரம் தமிழ் மக்களைக் கவர்ந்திருக்கிறாள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இன்னொரு முக்கிய தகவலையும் வாசகர்கட்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுதல் இங்கே அவசியமாகிறது. தொற்றுநோயின் தாக்கம் ஆரோவிலின் பொருளாதாரத்தை சற்றே அசைத்து விட்டது. இந்திய அரசாங்கத்தாரால் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கான மானியத்தொகை குறைக்கப்பட்டது அல்லது நிறுத்தப்பட்டதன் காரணமாக, 2021ம் ஆண்டின் பிப்ரவரி ப்ரார்த்தனா இதழ் வெளிவருவதற்கு சாதகர்களின் உதவியும் தேவைப்பட்டது. இந்த “சாவித்ரி மீட்” மூலமாக நல்லெண்ணம் கொண்ட அன்னை அன்பர்கள் அளித்த தாராளமான நன்கொடைகளால்தான் ப்ரார்த்தனா இதழ் உரிய நேரத்தில் நம் அனைவரின் கைகளிலும் கிடைத்தது என்பதை நன்றியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பயில்தல்களில் இணைய விரும்புவர்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய இணையதள முகவரி: vasanthatry7878@gmail.com, m.babu20@yahoo.com

சாவித்ரீ விளக்கம் - 22

நூல் ஒன்று : காதை ஐந்து அரசனின் யோகம்

ஆன்ம விடுபாட்டு யோகமும் உயர்வும்

பகுதி 4, வரிகள் 240 - 367

ஆங்கிலத்தில் : ஷ்ரத்தாவன்

தமிழில் : தனலட்சுமி

முந்தைய பகுதியில் நாம் ஒரு பொதுவான கருத்தைப் பார்த்தோம். அது இதுவரை இறைவனால் தீண்டப்படாத பல்லாயிரக்கணக்கான மனிதர்களுக்கு மத்தியில் இறைவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, அவனுடைய தீண்டுதல் கிடைக்கப் பெற்ற அரிதான சிலருக்கு மட்டுமே பொருந்துவது. இந்த வரிகள் அசுவதியை நேரடியாகவோ அல்லது அவரை மட்டுமோ குறிக்கவில்லை. இப்பொழுது நாம் தொடங்கவிருக்கும் பகுதியில் நம்முடைய கவி அசுவதியைப் பற்றி மேலும் விவரிக்கிறார்.

In a divine retreat from mortal thought,
In a prodigious gesture of soul-sight,
Naked of its vesture of humanity.

மானுட எண்ணத்திலிருந்து, மாழ்கும் சிந்தனையிலிருந்து தெய்வீகப் பின்னடைவில் — அசுவதி நம்முடைய சாதாரண மனித வழியில் சிந்திக்காமல் அதிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு உயர்ந்து செல்கிறார். ஆன்ம-திருஷ்டியின் அசாதாரண குறிப்புணர்த்துதலைக் கொண்டு பார்க்கிறார். Prodigious என்றால் அசாதாரணமான, வழக்கத்திற்கு மாறான, மிகவும் உயர்வான என்பது பொருள். உதாரணமாக, ஒரு சிறு குழந்தை அழகானதொரு கவிதையை எழுதினாலோ அல்லது பியானோ வயலின் போன்ற இசைக்கருவியை அற்புதமாக வாசித்தாலோ அப்பொழுது அக்குழந்தையை அசாதாரண திறமையுள்ளவன் prodigious என்போம். இந்த ஆன்ம-திருஷ்டியின் குறிப்புணர்த்துதல், உயரச் செல்லத் தூண்டும் அசுவதியினுடைய ஆன்மாவின் சைகையானது அசாதாரணமான ஒன்று. மானுட சிந்தனையிலிருந்து பின் வாங்கல் மற்றும் ஆன்ம-திருஷ்டியின் அசாதாரணமான குறிப்பு இந்த இரு இயக்கங்களில், அவருடைய முழு ஜீவனும் பாதையற்ற உயரங்களில் ஒரு பெரும் கோபுரம் போல் உயர்ந்தெழுகிறது. உயர்நிலைகளை அவ்வளவு எளிதாக எட்டிவிட முடியாது, ஏனென்றால் அதை அடைவதற்கான குறிப்பிட்ட வழிகள் ஏதும் இல்லை. அவருடைய

ஜீவன் உடல் எனும் ஆடையால் மூடப்படாத தூய்மையான மனித ஜீவனாக இருக்கிறது. Vesture என்றால் ஆடை அல்லது உடுப்பு என்பது பொருள். அசுவபதியின் ஜீவனுக்கு இனியும் மனித உருவம் என்பது அவசியமில்லை. அந்த உடுப்பு நீக்கப்பட்டு அவருடைய அக ஜீவன், ஆர்வத்தின் ஆற்றல் மிக்க மகத்தான மேல் நோக்கிய இயக்கத்தினால் உயரத்திற்கு எழுகிறது.

As thus it rose, to meet him bare and pure
 A strong Descent leaped down. A Might, a Flame,
 A Beauty half-visible with deathless eyes,
 A violent Ecstasy, a Sweetness dire,
 Enveloped him with its stupendous limbs
 And penetrated nerve and heart and brain
 That thrilled and fainted with the epiphany:
 His nature shuddered in the Unknown's grasp.

ஆன்மிக வாழ்வில் முன்னேறுவதற்கு காரணமாயிருப்பது நம்முடைய ஆர்வமே என்கிறார் ஸ்ரீஅரவிந்தர்: கீழிருந்து ஒரு நேர்மையான ஆர்வம் உயர்ந்தெழுமானால் நிச்சயமாக அதற்கு மேலிருந்து ஒரு மறுமொழி இருக்கும். அசுவபதி தன்னுடைய ஆர்வத்தின் காரணமாக உணர்வின் உயர்நிலைகளுக்கு அசாதாரணமாக உயர்ந்து செல்வதை நாம் முந்தைய வரியில் பார்த்தோம். இப்பொழுது அந்த ஆர்வத்திற்கு மேலிருந்து ஒரு சக்திவாய்ந்த மறுமொழி வருகிறது. அவ்வாறு உயர்ந்தெழும் பொழுது தூய, கலப்பற்ற, உடையெனும் வேடம் தரிக்காத நிலையில் அதனை சந்திக்கிறார். வலிமையான தெய்விக இறக்கம் கீழ் நோக்கி பாய்ந்து வருகிறது. ஓர் உயர் வலிமை, பலம் மிக்க, சக்திமிக்க, செயல்திறமுள்ள ஏதோ ஒன்று, ஓர் ஒளிப் பிழம்பு கீழிறங்குகிறது. அவர் தான் ஒரு பேரெழிலால் ஆட்கொள்ளப்பட்டதாக உணர்கிறார். அவரால் அதை முழுமையாகப் பார்க்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அது அரை-குறையாகவே தெரிகிறது. ஆனால் அது இறப்பிலா இமைகளுடன் (கண்களுடன்) இருப்பதைப் பற்றி அவர் அறிந்திருக்கிறார். அது ஒரு தீவிர களிப்பேருவகையையும் தாங்கொணா இனிமையையும் தன்னுடன் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஒளிப்பிழம்பின் பெருஞ்சக்தியும், பேருவகையும், தாங்கொணா இனிமையும் கொண்ட தன்னுடைய வலுவான கரங்களால் அவரை அணைத்துக் கொள்கிறது, ஆரத் தழுவிக் கொள்கிறது, பின்பு அவருள் நுழைகிறது, அவருடைய மொத்த ஜீவனையும், அவருடைய நரம்புகளை, இதயத்தை, மூளையை ஊடுருவியது. இத்தூலப்

பகுதிகளுக்கு இது ஓர் அற்புதமான அனுபவம், சக்திமிக்க இந்த ஓட்டத்தின் ஊடுருவலால் அவை சிலிர்த்தகின்றன, நடுங்குகின்றன, அவற்றால் அதைத் தாங்க முடியவில்லை, இத்தகைய தரிசனத்தால் மயக்கமடைந்து அவர் சுய நினைவை இழக்கிறார். Epiphany என்றால் இறைவன் வெளிப்படுதல். இது ஒரு கிரேக்க மொழி சொல். நம்முடைய மொழியில் தரிசனம் என்ற சொல்லுக்கு இணையானது. இங்கு அசுவபதி தன்னுடைய முழு இயல்பிலும் இந்த தரிசன அனுபவத்தைப் பெறுகிறார். அவருடைய இயற்கை பகுதிகளான உடல், பிராணன் மற்றும் மனது என எல்லாமும் அறியப்படாத ஆண்டவனின் பிடியினால் நடுங்குகின்றன. அவருடைய முழு ஜீவனும் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறது, அவன் அவரை தழுவுகிறான், ஊடுருவிச் செல்கிறான். இத்தகையதொரு சக்தி வாய்ந்த ஊடுருவலால் அவருடைய உடல் நடுங்குகிறது, திகிலடைகிறது. Shudder என்றால் உடல் நடுக்கம், திகிலினால் ஏற்படும் அதிர்ச்சி என்பது பொருள். இங்கு அறிந்திரா ஆண்டவனின் தழுவதல் தந்த களிப்பின், ஆனந்தத்தின் பொருட்டு ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியை இச்சொல் குறிக்கிறது.

In a moment shorter than death, longer than Time,
 By a Power more ruthless than Love, happier than Heaven,
 Taken sovereignly into eternal arms,
 Haled and coerced by a stark absolute bliss,
 In a whirlwind circuit of delight and force
 Hurried into unimaginable depths,
 Upborne into immeasurable heights,
 It was torn out from its mortality
 And underwent a new and boundless change.

ஒரு நொடியில் மகத்தான, பிரம்மாண்டமான ஏதோ ஒன்று அசுவபதிக்குள் நடந்தது. அது இறப்பிற்கு சற்று குறைவானது ஆனால் காலத்தைக் காட்டிலும் நீண்டது, அதாவது காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. இவ்வரி முரண்பாடான ஒன்றைக் கூறுவது போலிருக்கிறது. ஒரு கண நேரம் என்பது மிகமிகக் குறைவானது, நொடிப்பொழுதைக் குறிப்பது. இருப்பினும் எல்லா நேரத்திலும் பெறும் அனுபவத்தைவிட அந்த நொடிப் பொழுதில் பெற்றது மிக உயர்வானது. அத்தருணத்தில் அந்த மாட்சிமை மிக்க நித்தியனின் கரங்களை, தெய்வீக அன்பின் கொடுரத்தை, அதன் சக்தியை அசுவபதியால் தடுக்க முடியவில்லை. Ruthless என்றால் இரக்கமற்ற என்பது பொருள். இரக்கமற்ற கொடுங்கோலனைப்

பற்றி நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். உயர்வான அன்பு கூட கொடுங்கோலனைப் போன்ற ஒன்றுதான். அது நம்மை ஆட்கொண்டுவிட்டாலோ தடுக்க முடியாது. இந்த மகத்தான தெய்வீக ஆற்றல் சொர்க்கத்தைக் காட்டிலும் ஆனந்தமானது. அசுவபதியும் இது போன்றதொரு ஆற்றல் மிக்க, அழகான, ஆனந்தமான ஒன்றால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார். இந்த அனுபவம் எவ்வாறு இருக்குமென்றால் ஒரு புயலில் அல்லது ஒரு சூறாவளியில் சிக்கிக் கொண்டது போன்றிருக்கும் என்கிறார் ஸ்ரீஅரவிந்தர். அவர் முற்றான ஆனந்தத்தால் வலிந்து இழுத்துக் கொண்டு செல்லப்படுகிறார், வல்லந்தப்படுத்தப்படுகிறார். அங்கு ஆனந்தம் தவிர வேறெதுவுமில்லை, அதைத் தடுக்க முடியவில்லை, அது அவரை சூறாவளிக் காற்றின் சுழற்சியில் அகப்பட்டுக் கொண்டதைப் போன்று சுழற்றுகிறது. ஆனால் இந்த சுழற்காற்று ஆனந்தமானது ஆற்றலுடையது. ஓர் அளப்பரிய ஆற்றலும் வலிமையும் அவரை ஆட்கொண்டு மிக வேகமாக கீழ் நோக்கி கற்பனைக்கெட்டாத ஆழங்களுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. பின் மீண்டும் அளக்கவியலா உயரங்களுக்கு கூட்டிச் செல்கிறது. இவையனைத்தும் அவருடைய உடலுக்கு நடக்கிறது. அது தன்னுடைய மாண்டு போகும் நிலையினின்று பிய்த்தெறியப்படுகிறது, ஒரு புதிய மற்றும் வரம்பிலா மாற்றத்தை அனுபவிக்கிறது. Bourneless என்றால் எல்லையற்ற, வரம்பற்ற என்பது பொருள்.

மூன்றாம் காதையின் முடிவில் ஸ்ரீஅரவிந்தர், அசுவபதிக்கு ஏற்பட்ட முதல் திருவுருமாற்றத்தைப் பற்றி கூறினார். பக்கம் 44ல் அவருடைய மனது மற்றும் உடல் பெற்ற முதல் ஆன்மிக மாற்றத்தைப் பற்றி பார்த்தோம். அதன் காரணமாக அவருக்கு ஆன்ம விடுதலை அனுபவம் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது நாம் காண்பது இன்னும் அதிக ஆற்றல்மிக்க அவருடைய இயல்பு பெற்ற இரண்டாவது திருவுருமாற்றம்.

An Omniscient knowing without sight or thought,
 An indecipherable Omnipotence,
 A mystic Form that could contain the worlds,
 Yet make one human breast its passionate shrine,
 Drew him out of his seeking loneliness
 Into the magnitudes of God's embrace.

அவரை ஆட்கொண்ட, அவரை திருவுருமாற்றிய அந்த தெய்வ சக்தி பார்வையோ அல்லது சிந்தனையோ அற்ற அனைத்துமறிந்த அந்த சர்வக்ருன். அவன் அனைத்துமறிந்தவன் ஆதலால் அவனுக்குப்

பார்க்கும் அல்லது சிந்திக்கும் ஆற்றல் தேவையில்லை. ஏனென்றால் அவனுள்ளேயே அனைத்தும் இருக்கிறது. மேலும் அது புரிந்து கொள்ள முடியாத சர்வவல்லமையுள்ள ஒன்று. அது, பலவானது எனும் அனுபவம் அவருக்கு கிடைக்கிறது. அது தூலமானதொரு வடிவமல்ல, புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒன்று, தன்னுள்ளே எல்லா உலகங்களையும், இருப்பின் எல்லா நிலைகளையும் உள்ளடக்கி கொள்ளும் அளவிற்கு பரந்து விரிந்த ஒன்று. ஆனால் அதே சமயம், ஒரேயொரு மனித நெஞ்சத்தை தன்னுடைய பெருவிருப்பத்தின் சந்நிதியாக ஆக்கி கொள்கிறது. அதாவது அது அவருடைய இதயத்தில் நுழைந்து அங்கு ஜீவித்திருக்கிறது, ஒரு தெய்வம் அதன் சந்நிதியில் குடி கொண்டிருப்பது போல; அவருடைய இதயம் இந்த புதிரான சக்திமிக்க ஜீவனை தன்னுள் வீற்றிருக்க சம்மதிக்கிறது, அதை மிக ஆர்வத்துடன் வழிபடுகிறது. புதிரான பெரும் உருவம் அவரை தடுத்தாட் கொண்டதனால், இறைவனின் தழுவலினால் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் காரணமாக தனிமைத் தேடலிலிருந்து அவரை விடுவிக்கிறது.

As when a timeless Eye annuls the hours
Abolishing the agent and the act,
So now his spirit shone out wide, blank, pure:
His wakened mind became an empty slate
On which the Universal and Sole could write.

தியானத்தின் போது அல்லது குறிப்பிட்ட சில முக்கியமான தருணங்களில் நாம் பெறும் அனுபவத்தைப் பற்றி ஸ்ரீஅரவிந்தர் இங்கு விவரிக்கிறார். தெய்வீகக் கண் ஒன்று நம்மையும் இந்த உலகையும் சதா சர்வகாலமும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த தெய்வீகக் கண் காலத்தினால் கட்டுப்படாதது, காலமற்றது; அந்த தெய்வீகக் கண்ணைப் பற்றி அறியும் பொழுது காலம் என்ற ஒன்று இல்லை என்ற விழிப்புணர்வு நமக்கு ஏற்படுகிறது; அது மணித்துளிகளை இல்லாமல் ஆக்கிவிடுகிறது. Annul என்றால் அழிப்பது அல்லது இல்லாமல் செய்வது என்பது பொருள். அங்கு இயக்கம் ஏதும் இருக்காது, எல்லா செயல்களும் அற்றுப் போகின்றன, செய்பவன் என்ற உணர்வும் அழிந்துவிடுகிறது. அசுவபதிக்கு இது போன்றதொரு அனுபவம் ஏற்படுகிறது. காலம் என்பது இல்லை, செயல்படுத்துபவன் இல்லை, அதனால் அவருடைய ஆத்மன் பரந்து மிளர்கிறது, வெறுமையாக, தூய்மையாக. அவர் தூய ஆத்மனாக, தூய இருப்பாக ஆகிறார். அவருடைய விழிப்புற்ற மனது முற்றிலுமாக மோனமடைந்தது, வெறுமையாக ஆனது, ஒரு வெற்று

எழுது பலகையைப் போல. சிறு குழந்தைகள் எழுதுவதற்கான பயிற்சியை ஆரம்பிக்கும் பொழுது நாம் சிறு எழுது பலகையை (slate) அவர்களுக்குக் கொடுப்போம். அந்த எழுது பலகையில் எழுதக் கற்ற பின் அதை துடைத்து அழித்துவிடுவோம். அதன்பின் அந்த எழுது பலகை வெற்று பலகையாகிவிடும். அசுவபதியின் மனதும் அந்த வெற்றுப் பலகை போலாகிவிட்டது. அனைத்தும் அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது. எல்லா நினைவுகள், எண்ணங்கள், ஞானம் என அனைத்தும் இப்பொழுது அழிந்து போனது, அவருடைய மனது ஒரு வெற்று எழுது பலகையாக ஆனது. அதில் அந்த பிரபஞ்சன், அந்த தன்னந்தனியன் மட்டுமே எழுத முடியும்.

All that represses our fallen consciousness
Was taken from him like a forgotten load:
A fire that seemed the body of a god
Consumed the limiting figures of the past
And made large room for a new self to live.

திருவுருமாற்றத்தின் மற்றொரு அம்சம் இப்பொழுது அசுவபதிக்கு ஏற்படுகிறது. அது மேற் குறிப்பிட்ட வரிகளில் தரப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய வீழ்ந்துபட்ட உணர்வில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருப்பவை அனைத்தும் / ஒரு மறந்து போன சுவை (போன்று) அவரிடமிருந்து நீக்கப்பட்டன. நமக்கு விருப்பமில்லாத சில நினைவுகளை நாம் அழுத்தி அடக்கி வைத்துக் கொள்கிறோம். அவ்வாறு செய்வதால் அவை நம் ஆழ் உணர்வில் சென்று பதிந்து விடுகின்றன. இங்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர், பல விஷயங்கள் நம்முடைய அடியுணர்வில் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார். அவை நம்முடைய உணர்வில் மறைந்திருக்கின்றன. நம்முடைய உணர்வின் சில பகுதிகளை விழிப்புணர்வுடைய பகுதிக்கு வர விடாமல் அவை தடுக்கின்றன. நாம் சாதாரண புறவுணர்வை மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. நம்முடைய உணர்வின் பல பகுதிகள் அடக்கி ஒடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு உணர்வில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டவை இந்த ஜடஉலகினுள் வீழ்ந்துவிட்டன. பல விஷயங்கள் நாம் அவற்றை அறிய முடியாதபடி தடுத்து அவற்றை கீழே அழுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. பின் அவை ஒரு சுவையாக ஆகின்றன. இப்பொழுது அசுவபதிக்கு இந்த அழுத்தங்கள் ஒரு சுவையை நீக்குவது போன்று அவரிடமிருந்து நீக்கப்படுகிறது, ஆனால் அப்படியொன்று இருப்பதாக அவர் கருதவில்லை. இந்த சக்திமிக்க இறக்கத்தின் விளைவாக மற்றொரு தூய்மைப்படுத்தும் ஆற்றல் வருகிறது: கடவுளின் உடல் போன்றதொரு நெருப்பு. இந்த

நெருப்பு கடந்தகால வரம்பிற்குட்பட்ட விஷயங்களை எரித்து விழுங்குகிறது. அவரை வரம்பிற்குட்பட்டவராக வைத்திருந்த எல்லா விஷயங்களையும் ஓர் அக்னியின் ஜ்வாலை எரித்துவிடுகிறது. காட்டுத்தீ ஏற்படும்பொழுது அதை ஒரு பேரழிவாக நாம் கருதுகிறோம். ஆனால் அதில் ஒரு நன்மையும் இருக்கிறது. காட்டுத்தீ காட்டிலுள்ள அனைத்தையும் எரித்து ஒரு பரந்த வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த பரந்த வெளி பூமியினடியில் இருக்கும் பல விதைகள் முளைத்து வெளிவர காரணமாகிறது: காட்டுத்தீயினால் ஏற்பட்ட சாம்பல் அந்த நிலத்திற்கு கூடுதல் உரமாக அமைந்து பல மரங்கள் வளர்வதற்கு காரணமாகிறது. அந்த நெருப்பு கடந்த காலத்தின் வரையறைக்குட்பட்ட பல விஷயங்களை எரித்து ஒரு புதிய ஆத்மன் வாழ பெரிய அறையை உருவாக்குகிறது. புதிய பரப்புகள் திறக்கப்பட்டு அவருடைய ஆன்மா தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு காரணமாகிறது.

Eternity's contact broke the moulds of sense.
 A greater Force than the earthly held his limbs,
 Huge workings bared his undiscovered sheaths,
 Strange energies wrought and screened tremendous hands
 Unwound the triple cord of mind and freed
 The heavenly wideness of a Godhead's gaze.

கீழிறக்கத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட அந்த நித்தியனுடனான தொடர்பு, இறைத்தீண்டுதல் புலன்களின் வார்ப்புகளை உடைத்தெறிந்தது. Mould என்ற சொல்லை இதற்கு முன்பு பலமுறை படித்திருக்கிறோம். ஐம்புலன்களின் மூலம் அதாவது தொடுதல், பார்த்தல், கேட்டல், நுகர்தல், சுவைத்தல் என்ற ஐந்தின் மூலமாக நாம் இந்த உலகைப் பற்றி அறிகிறோம். இந்த ஐம்புலன்களும் நம்முடைய அனுபவங்களுக்கான வார்ப்புகள். இந்த வார்ப்புகள் உடைந்து போனால் அப்பொழுது முற்றிலும் புதுவிதமான அனுபவங்கள் சாத்தியமாகின்றன. புவியிலுள்ளதைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததொரு சக்தி அவருடைய அவயவங்களை ஆக்கிரமித்தது. நம்முடைய அவயவங்கள் யாவும் இப்பூவுலக சக்தியினால், இயற்கை சக்தியால் கட்டுக்குள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது ஒரு பெருஞ்சக்தி அசுவபதியை ஆட்கொண்டு அவர் மீது தன் பணியை செயல்படுத்த ஆரம்பிக்கிறது: கண்டுபிடிக்கப்படாத கவச உறைகள் வெளியே தெரியும் வண்ணம் பெரும் வேலைகள் துவங்கின. Sheath என்பது கத்தி போன்ற கூர்மையான ஆயுதங்களை வைக்கும் உறைகள், கவச உறைகள். இந்தியாவின் பண்டைய

ரிஷிகள் நம்முடைய உடல்தான் நம்முடைய புறக்கவசம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மனிதர்களாகிய நமக்கு இது போன்று பல உறைகள் இருக்கின்றன. பிராண உறை, மனதெனும் உறை, ஆன்மா, ஆனந்தம் என பல அடுக்குகள் நம்முடைய சூட்சும உடலுக்கு இருக்கின்றன. இப்பெருஞ்சக்தி அசுவபதியின் உடலை ஆட்கொண்ட பொழுது, தன் பணியை செய்ய ஆரம்பித்த பொழுது, கண்டுபிடிக்கப்படாத கவச உறைகளை வெளியே தெரியும்படி செய்தன. அவர் அறியாத அவருள்ளே இருக்கும் சூட்சும உறைகளை வெளிப்படுத்தின. விசித்திர சக்திகள் வேலை செய்தன, திரைகொண்டு மறைந்திருக்கும் பிரம்மாண்ட கைகள் மனதின் முக்குணக்கயிற்றின் முடிச்சை அவிழ்த்தன. வேதகால ரிஷிகள் மனதின் முக்குணங்களைப் பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள்: அவை தூல மனது, பிராண மனது மற்றும் காரண மனது. இவை ஜடம் எனும் பலி ஸ்தம்பத்தினால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன: இப்பொழுது திரைகொண்டு மறைந்திருக்கும் பிரம்மாண்ட கைகள் முக்குணக்கயிற்றின் முடிச்சை அவிழ்த்து விட்டன. அதன் காரணமாக அவருடைய முழு ஜீவியமும் விடுவிக்கப்பட்டு, தெய்வீகப் பார்வையின் பரத்துவ விரிவைப் பெற்றது. இப்பொழுது அவர் ஓர் இறை ஜீவன் எவ்வாறு பார்க்குமோ அவ்வாறே அனைத்தையும் பார்க்கிறார்.

As through a dress the wearer's shape is seen,
There reached through forms to the hidden absolute
A cosmic feeling and transcendent sight.

ஒரு மனிதனைப் பார்க்கும் பொழுது அவன் அணிந்திருக்கும் உடையின் வாயிலாகவே அவனுடைய உருவத்தை அறிகிறோம். அதே போன்று, அசுவபதி இப்பொழுது வடிவங்கள் மூலம் அதில் மறைந்து ஒளிந்திருக்கும் வரம்பிலாத்தன்மையை, இறை சாந்நித்தியத்தை, ஒரு விஸ்வ உணர்வை அறிவெல்லையைக் கடந்து பார்க்குமோர் பார்வையைப் பெறுகிறார்.

Increased and heightened were the instruments.
Illusion lost her aggrandising lens;
As from her failing hand the measures fell,
Atomic looked the things that loomed so large.

திருவருமாற்றத்தைக் கொண்டுவந்த அந்த இறக்கத்தின் விளைவாக அசுவபதியின் கரணங்களின் ஆற்றல் அதிகரித்தது, உயர்ந்தது. மேலும் உணர்வுள்ளதாக, கூரானதாக ஆனது. அவருக்கு மாயை (அவன்) தன்னுடைய உருப்பெருக்கிக் காட்டும் ஆடியை (lens)

இழந்தாள். நம்முடைய அபூரணமான கரணங்களால் அதாவது நம்முடைய புலன்கள் மற்றும் நம்முடைய புரிதல் வாயிலாக, மாயையின் உருப்பெருக்கிக் காட்டும் ஆடியின் மூலமாகவே நாம் இந்த உலகைப் பார்க்கிறோம். உருப்பெருக்கிக் காட்டும் கண்ணாடிகள் சிறிய முக்கியத்துவமில்லாத விஷயங்களை மிகப் பெரியதாக, முக்கியமானதாகக் காட்டும். அசுவபதியின் கரணங்கள் உயர்த்தப்பட்டன, அவை பெரிதாக ஆன காரணத்தால் மாயையின் உருப்பெருக்கிக் காட்டும் கண்ணாடி நீக்கப்பட்டது. அவள் உபயோகிக்கும் கருவிகள் அவளுடைய கைகளிலிருந்து நழுவின. அசுவபதியின் மீது செலுத்தி வந்த ஆதிக்கத்தை அவள் இழந்தாள். எனவே நமக்கு முக்கியமானதாகத் தோன்றும் சாதாரணத் தேவைகள் திடீரென்று அவருக்கு மிகமிகச் அற்பமானதாக, ஏதுமற்றதாக, நுண்ணியதாக, முக்கியமற்றதாகத் தோன்றுகிறது. அவருக்கு பெரிதாகவும் அச்சமுட்டும் வகையிலும் தோற்றமளிக்கும் விஷயங்கள் உண்மையில் அவை எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வாறே தெரிகின்றன; மதிப்பீடுகள் அனைத்தும் மாறிப் போகின்றன.

The little ego's ring could join no more;
 In the enormous spaces of the self
 The body now seemed only a wandering shell,
 His mind the many-frescoed outer court
 Of an imperishable Inhabitant:
 His spirit breathed a superhuman air.

நம்முடைய சிறிய அகந்தையின் வளையம் காரணமாக நம்முடைய தனித்தன்மை, வரம்பிற்குட்பட்டதாக, குறுகியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அசுவபதிக்கு இப்பொழுது இந்த வளையம் உடைக்கப்பட்டு திறந்துவிடப்பட்டது, அதனால் அவருடைய ஆன்மா சுதந்திரமாக செயல்பட முடியும். அது இனியும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டோ அல்லது பிரிந்துபட்டோ இல்லை. ஆத்மனின் அளப்பரிய தளங்களில் அவர் தன்னுடைய தூல உடல் பற்றிய விழிப்புணர்வு பெற்றவராக இருந்தார். தற்பொழுது அவருடைய உடல் ஓர் அலைந்து திரியும் கூடு என்பதை உணர்ந்தார். அவர் தன் மனதை ஓர் அழிவற்ற உள்ளூறைவனின், அப்போதுதான் பூசப்பட்ட சுண்ணாம்பின் மேல் வரையப்பட்ட புறச்சுவரின் சித்திரங்களைப் பார்ப்பது போல் பார்க்கிறார். Fresco என்றால் அப்பொழுதுதான் பூசப்பட்ட இன்னும் காயாத சுண்ணாம்பின் மேல் தீட்டப்படுகின்ற ஓவியம் என்பது பொருள். தஞ்சை பெரிய கோயிலின் உட்சுவரில் பழங்கால ஓவியங்களை (frescos) கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது

அசுவபதிக்கு தன்னுடைய மனது ஓர் அழிவற்ற உள்ளுறைபவனுக்கு சொந்தமான பிரம்மாண்டமான வீட்டின் வெளிப்புற நுழைவாயிலின் முற்றம் போல் தோன்றுகிறது. அந்த முற்றத்தின் சுவர்கள், பல ஓவியங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சித்திரங்கள் எல்லாம் மனது நமக்குக் காட்டும் சிந்தனைகள், கருத்துக்கள் மற்றும் உருவங்களைக் குறிக்கின்றன. இந்த வெளிப்புற முற்றத்தைக் கடந்து சென்றால் அழிவற்ற உள்ளுறைபவன் வாழ்கிறான். இப்பொழுது அசுவபதியின் ஆத்மன் இன்னும் பரந்த, இன்னும் தூய்மையான காற்றை, ஓர் அதிமனிதக் காற்றை சுவாசிக்கிறது.

The imprisoned deity rent its magic fence.
As with a sound of thunder and of seas,
Vast barriers crashed around the huge escape.

புறத்தூல வார்ப்பில் சிறைப்படுத்தப்பட்ட இறையருவம் தப்பித்துச் செல்கிறது. அது தன்னுடைய மாய வேலியை உடைத்தெறிந்து தப்பித்துச் செல்கிறது. இதுவும் வேதங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ஒரு கருத்தே. இந்த ஆத்மன் நம்முடைய தூல உடலில் ஒரு சிறைக் கைதியாக இருக்கிறது. நம்முடைய ஆத்மன், பலி கொடுக்கப் போகும் விலங்கை ஒரு கொம்பில் கட்டி வைத்திருப்பது போன்றது அல்லது சுற்றி வேலி போடப்பட்ட இடத்தில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பது போன்றது என்ற உதாரணங்களை ரிஷிகள் நமக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அது அவிழ்த்துவிடப்பட்டது, வேலி உடைத்தெறியப்பட்டது. Rent என்றால் கிழிசல், கீறல் அல்லது பிளவு என்பது பொருள். சிறைப்படுத்தப்பட்ட இறையருவம் அதைக் கட்டுப்படுத்தியிருந்த மாயையின் மாய வேலியை உடைத்து வெளியேறுகிறது. தன்னுடைய சிறையினின்று அந்த இறை ஜீவன் தப்பிக்கும் பொழுது அது ஒரு பெரும் ஓசையை எழுப்புகிறது. அது இடிமுழக்கமோ அல்லது கடலின் ஓசையோ (கடல் அலைகள் எழுப்பும் ஓசையோ) எனும்படி இருக்கிறது. அப்பெரும் தப்பித்தலில் பரந்து விரிந்துபட்ட தடைகள் நொறுங்கின.

Immutably coeval with the world,
Circle and end of every hope and toil
Inexorably drawn round thought and act,
The fixed immovable peripheries
Effaced themselves beneath the Incarnate's tread.

இந்த வரிகளில் பல கடினமான சொற்கள் இருக்கின்றன. இதில் முந்தைய வரிகளில் சொல்லப்பட்ட வேலி மற்றும் எல்லைகள்

பற்றிய கருத்துக்கள் மேலும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வரியில் எல்லைகள் பற்றி சொல்லப்படுகிறது. Periphery என்பது ஒரு நிலத்தின் எல்லைகளைக் குறிக்கிறது. ஸ்ரீ அரவிந்தர், நிலையான அசையா எல்லைகள் நம்மைச் சுற்றி வரையப்பட்டிருக்கின்றன, அவை நம் முடைய சிந்தனை மற்றும் செயல்களுக்கான சாத்தியக்கூறை கட்டுக்குள் வைக்கின்றன என்கிறார். சிந்தனை மற்றும் செயலைச் சுற்றி இளக்கமில்லாமல் வரையப்பட்டவை — நம்முடைய சிந்தனைக்கு செயலுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளையும் காட்டாமல் மிக்க கண்டிப்போடு வைத்திருக்கின்றன. அவை நம்மை சுற்றிச் சுற்றி வருபவை. மேலும் ஒவ்வொரு நம்பிக்கை மற்றும் உழைப்பிற்கு முடிவு கட்டுபவை. நம்முடைய நம்பிக்கைகள் எதுவாக இருப்பினும், அவற்றை நிறைவேற்ற நாம் எடுக்கும் முயற்சிகள், நாம் எதைச் செய்தாலும், எந்த திசையில் அதைச் செய்ய முயற்சித்தாலும் நாம் இந்த வரம்பைத் தாண்டிச் செல்ல இயலாது. அவை இந்த உலகத்தோடு உடன் செல்பவை, இந்த உலகம் இருக்கும் வரை இத்தகைய நிலையான அசையா எல்லைகளும் இருக்கும். Coeval with என்றால் நெடுங்காலம் நீடித்திருப்பவை அல்லது ஒரே சமயத்தில் இருப்பவை. நாமனைவரும் coevals, நாமனைவரும் சமகாலத்தவர் என்பது பொருள். இந்த நிலைத்த அசையா எல்லைகளை நகர்த்த முடியாது. அவை இந்த உலகம் தொடங்கிய காலம் முதல் இருப்பவை. ஆனால் அசுவபதிக்கு திடீரென்று அவை தம்மைத்தாமே மறைத்துக் கொண்டுவிட்டன. நீங்கள் உங்களை மறைத்துக் கொள்ளும் பொழுது உங்களை யாரும் பார்க்காதபடி மறைந்து கொள்வீர்கள். அந்த நிலையான அசையா எல்லைகள் அவதாரத்தின் அடிச்சுவட்டின் கீழே தம்மை மறைத்துக் கொண்டன. Incarnate என்றால் அவதாரம் என்று பொருள். அசுவபதி தன்னுடைய இறைமையைப் பற்றி அறிந்தவராக ஆனார். அவர் அந்த அசையா நிலைத்த எல்லைக்குள் அடியெடுத்து வைத்தபொழுது அவை மறைந்து போயின, ஏனென்றால் அவதார புருஷன் தன் காலடியை அங்கு பதித்தான். அசுவபதி தன் ஆர்வத்தின் காரணமாக ஒரு விண்கலம் போன்று உயர்ந்து பாய்ந்து செல்வதை நாம் பார்த்தோம். அதன் விளைவாக திருவுருமாற்றும் இறக்கம் அவருள் இறங்கி அவரை ஆட்கொண்டது. அது அவரை சுற்றிச்சுற்றி வந்து மனித இயல்பின் வரையறைகள் அனைத்தையும் அழித்து ஒரு புதிய ஆத்மன் வளர காரணமானது. அதனால் அந்த சிறிய அகந்தையின் வளையத்தினுள் இனியும் இணைய முடியாமல் போனது என்பதை நாம் பார்த்தோம். அகந்தையின் வளையம் நீக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் அவருடைய ஜீவன்

சுதந்திரம் பெற்று எல்லையற்று பரந்து விரிந்தது. அவர் தன்னுடைய இறைமையை உணர்ந்தார். மேலும் இந்த உலகம் இருக்கும் வரை இருக்கும் அந்த அசையா நிலைத்த எல்லைகள் அவர் அடியெடுத்து வைத்ததும் மறைந்து போயிற்று. அடுத்த வரியில், இத்தூல உலகில் வரம்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஆத்மனின் இந்த எல்லைகளைப் பற்றி மேலும் விவரிக்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

The dire velamen and the bottomless crypt
 Between which life and thought for ever move,
 Forbidden still to cross the dim dread bounds,
 The guardian darknesses mute and formidable,
 Empowered to circumscribe the wingless spirit
 In the boundaries of Mind and Ignorance,
 Protecting no more a dual eternity
 Vanished rescinding their enormous role:
 Once figure of creation's vain ellipse,
 The expanding zero lost its giant curve.

இந்த வரியில் நமக்கு அறிமுகமில்லாத இரண்டு புதிய வார்த்தைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. Velamen மற்றும் crypt. இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் புனித இயக்கங்களோடு தொடர்புடையவை. ஐரோப்பிய தேவாலயங்களில் அக்கட்டிடங்களுக்கு கீழே, அதன் அடித்தளத்தில் ஓர் இடம், ஓர் அறை இருக்கும். அது crypt என அழைக்கப்படுகிறது. புனிதச் சின்னங்கள் அங்கு வைக்கப்படும். அந்த தேவாலயத்தின் சக்திபீடமாக அந்த அறை கருதப்படுகிறது. எவராலும் அதைப் பார்க்க முடியாது. எனவே, புதிரான ஒன்றை, மறைந்திருக்கும் இரகசியமான ஒன்றைக் குறிக்கிறது இச்சொல். இவ்வரியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் அடித்தளமில்லா அந்த அறை ஒருவேளை அசேதனத்தை, நம்முடைய உலகின் இருள் கவிந்த அடித்தளத்தை, நம்முடைய உணர்வைக் குறிப்பதாக இருக்கலாம். Velamen என்பது இலத்தீன் மொழிச் சொல். இதற்கு திரை என்பது பொருள். இச்சொல் குறிப்பாக மத விஷயங்களோடு தொடர்புடையது, புனிதமான ஒன்றை திரையிட்டு மறைப்பது என்பது இதன் பொருள். திரைக்கு அப்பால் இருப்பதை சாதாரண மனிதர்களால் பார்க்க முடியாது. கோவிலில் உள்ள கர்ப்பகிருக தெய்வத்தை அலங்காரம் செய்யும் சமயத்தில் சாதாரண மக்களால் அதை பார்க்க முடியாது. அலங்காரம் முடிந்து திரை விலக்கியபின்தான் அத்தெய்வ உருவைப் பார்க்க முடியும். Veil என்ற சொல் இதைத்தான் நமக்கு விளக்குகிறது. இங்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர், நம்முடைய உலகம் ஒரு

கொடூரமான திரையால் சூழப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார். அதாவது, அது தான் மறைத்திருக்கும் புனிதமான இரகசியத்தை அறிய எவர் மீறுகிறார்களோ அவர்கள் கடுமையான தண்டனையை எதிர்கொள்ள இருக்கிறார்கள் என்பதை இது குறிக்கிறது. மேலும் அடியற்ற ஓர் அறை இந்த இரண்டு எல்லைகளுக்கிடையே இருக்கிறது. அதாவது உயிரும் சிந்தனையும் எப்பொழுதும் நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் எல்லைகளுக்கிடையே இருக்கிறது. உயிரும் சிந்தனையும் இந்த மங்கலான தெளிவற்ற கொடூரமான எல்லைகளைக் கடக்க தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உலகம் உருவான நாளிலிருந்து நிலையாக மாறாதிருக்கும் இந்த வரம்புகளைப் புரிந்து கொள்வது கடினமானது. இந்த வரம்பை உயிரும் சிந்தனையும் கடந்து செல்ல அனுமதியில்லை. இந்த எல்லைகள் இரண்டு இருள்களின் உருவை எடுத்துக் கொள்கின்றன, மேலே ஓர் இருள் மற்றொன்று கீழே. ஆதலால் அவர் இவற்றை காப்பாளரான இரவுகள் என்கிறார். அவை ஏதோ ஒன்றை பாதுகாக்கின்றன. அவை பேச்சிலாத தன்மை கொண்டவை ஆனாலும் பயங்கரமானவை; அவை தாம் எதை மறைத்து வைத்திருக்கின்றன என்பதைச் சொல்வதில்லை. அவை ஆற்றல் மிக்கவை, பயம் ஏற்படுத்தக் கூடியவை. இந்த காப்பாளர் இரவுகளுக்கு சக்தி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, சிறகற்ற ஆத்மன் சுற்றி வருவதற்கு. Circumscribe என்றால் ஒன்றைச் சுற்றி ஒரு வட்டம் வரைந்து அதை அந்த வட்டத்தினுள்ளேயே வைத்திருப்பது. ஆத்மாவிற்கு சிறகுகள் இல்லாதவரை அவை இந்த தூல உலகில் கட்டுண்டு கிடக்கிறது. காப்பாளர் இரவுகளினால் வரம்பிற்குட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, மனது மற்றும் அறியாமையின் எல்லைக்குள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அசுவபதியின் விஷயத்தில் இருளின் காப்பாளன் இரட்டை நித்தியத்தை இனியும் பாதுகாக்கத் தேவையில்லை, அது மறைந்துவிடும். தம்முடைய மிகப்பெரும் பொறுப்பை முற்றிலும் தள்ளுபடி செய்கிறது, இல்லாமல் ஆக்குகிறது. Rescind என்றால் தள்ளுபடி செய்வது, இல்லாமல் ஆக்குவது என்பது பொருள். இந்த இருட் காப்பாளனுக்கு ஒரு பொறுப்பு, பிரபஞ்சத்தில் ஆற்ற வேண்டிய ஒரு பங்கிருக்கிறது. அசுவபதியின் விஷயத்தில் அதற்கு அவசியமில்லை. அது மறைந்துவிட்டது. பெரிதாகிக் கொண்டேயிருக்கும் பூஜ்யம் படைப்பின் வடிவத்தினுடைய அர்த்தமற்ற நீள்வட்டமாக ஆனது. அது தன்னுடைய பிரமாண்டமான வளைவரையை இழந்தது. Ellipse என்பது கிரகங்களின் நீள்வட்டப் பாதை. கொடூரமான திரையால் குறிக்கப்பட்ட அந்த இருள் வரம்புகள் மற்றும் அடித்தளமற்ற அறை போன்றவை மறைந்து போயின. ஏனென்றால் மாறாத ஓர் இரட்டை

நிலைத்த தன்மையை இனியும் பாதுகாக்கத் தேவையில்லை. எனவே சிறகுகளற்ற வட்ட வளைவரைக்குட்பட்ட வட்டம், விரிவடைந்து கொண்டே செல்லும் பூஜ்யம் ஆனது. சிருஷ்டியின் பயனிலா செயல்முறையின் வடிவம் இது, இதுவும் தன்னுடைய வளைவை இழந்து மறைந்து போனது. அசுவபதிக்கு இத்தகைய எல்லைகள் வரம்புகள் ஆகியவை இல்லாமல் போயின.

The old adamantine vetoes stood no more:
Overpowered were earth and Nature's obsolete rule
The python coils of the restricting Law
Could not restrain the swift arisen God:
Abolished were the scripts of destiny.

Veto என்பது ஓர் இலத்தீன் மொழிச் சொல். இதற்கு தடை செய்வது, தடுத்து நிறுத்துவது என்பது பொருள். தற்பொழுது நாம் இச்சொல்லை அரசியல் தொடர்பான பொருளில் பயன்படுத்துகிறோம். உதாரணமாக ஐக்கிய நாடுகளில் பாதுகாப்பு கௌன்சிலில் நிரந்தரமாக இடம் பெற்ற ஏதேனும் ஒரு நாடு ஒரு தீர்மானத்தை தடுத்து நிறுத்தலாம். மற்ற எல்லா நாடுகளும் அதை ஏற்றுக் கொண்டாலும் அந்த கௌன்சிலில் நிரந்தரமாக இடம் பெற்ற அந்த நாடு அந்த தீர்மானத்தை தடுக்க முடியும். இங்கு ஸ்ரீஅரவிந்தர் வளைந்து கொடுக்காத மறுப்பை பற்றி பேசுகிறார். Adamantine என்றால் வலுவான அல்லது வைரம் அல்லது எஃகு போன்று உறுதியான என்பது பொருள். Adamant என்றால் இருப்பதிலேயே மிக உறுதியான பொருள் (hardest). இது கிரேக்க மொழிச் சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது. இதன் பொருள் வெற்றி கொள்ள முடியாத என்பது. பழைய வளைந்து கொடுக்காத, உறுதியான மறுப்புகள் இனிமேலும் அசுவபதியிடம் செல்லாது. மேலும் புவியின் சட்டம், இயற்கையின் சட்டம் இப்பொழுது வழக்கற்று போனது. Obsolete என்றால் வழக்கற்றுப் போனது என்பது பொருள். அவருக்கு ஏற்பட்ட திருவுருமாற்றம் காரணமாக இயற்கை மற்றும் புவியின் சட்டங்களை அவர் வெற்றி கொள்கிறார். அவர் ஜடம் மற்றும் புவி இயல்பின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார். பழைய சட்டத்தின் ஆதிக்கத்தை குறிக்கும் சின்னம் மலைப்பாம்பு. Python என்றால் மலைப்பாம்பு, மிகவும் பெரியது, விஷமற்றது என்றாலும் அது தன்னுடைய இரையை சுற்றி இறுக்கி அதைக் கொன்றுவிடும். இது ஜடத்தின் பிடியைக் குறிக்கும் ஒரு பழஞ்சின்னம். ஸ்ரீஅரவிந்தர் சாவித்ரியில் பல இடங்களில் இதை உபயோகித்திருக்கிறார். மலைப்பாம்பின் சுற்றி இறுக்கும் பிடி ஜடம்

மற்றும் புவி இயல்பின் கட்டுப்படுத்தும் சட்டத்தைக் குறிக்கிறது. இவை நம்முடைய ஆத்மாவை சுதந்திரமாக இயங்கவிடுவதில்லை. இந்த மலைப்பாம்பின் இறுக்கி சுருட்டிப்பிடிக்கும் பிடி அசுவபதியிடம் புதிதாக வெளிப்பட்டிருக்கும் இறைமையை, விரைந்து வெளிப்படும் இறைவனைத் தடுப்பதற்கு போதுமான பலமுள்ளதாக இல்லை. அவை அவரை இனிமேலும் தடுக்க முடியாது. விதியின் கதைகள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. நம்முடைய தலைவிதி எழுதப்பட்டு எங்கோ வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் கூறுவதுண்டு. ஆனால் அந்த விதியின் கதைகள் முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்ட வார்த்தைகள், புவி இயல்பிற்கு மட்டுமே பொருந்தும். ஆக இறைமை ஒரு முறை வெளிப்பட்டுவிட்டால் அது இயற்கையின் தலைவனாக ஆகிறது. மேலும் விதியின் கதைகளும் அழிக்கப்படுகின்றன, நீக்கப்படுகின்றன: இவையும் இனிமேல் அசுவபதியைக் கட்டுப்படுத்தாது.

There was no small death-hunted creature more,
No fragile form of being to preserve
From an all-swallowing Immensity.

இறப்பு வேட்டைக்குள்ளான சிறிய ஜீவனை அதாவது மனிதனை அந்த சிறிய அகந்தை வளையம், ஜீவனின் எளிதில் உடைந்து போகக்கூடிய உருவத்தை பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறது. Fragile என்றால் எளிதில் உடையக்கூடியது என்பது பொருள். அசுவபதிக்கு இப்பொழுது இந்த அகந்தையை, எளிதில் உடையக் கூடிய ஜீவனின் உருவத்தை பாதுகாத்து வைக்கத் தேவையில்லை. மிச்சமிருக்கும் பிரபஞ்சத்தை, அனைத்தையும் விழுங்கும் அளவற்றதினால் அவர் அழிந்து போகப் போவதில்லை. ஏனென்றால் இறப்பினால் வேட்டையாடப்படும், அழிந்து போகும் உயிரினம் அல்ல அவர். அவர் விரைந்து வெளிப்படும் கடவுளாக ஆனார்.

The great hammer-beats of a pent-up world-heart
Burst open the narrow dams that keep us safe
Against the forces of the universe.

இங்கு ஆரோவில்லில் மழைகாலத்தில் மண் கடலுக்குள் செல்லாமல் இருப்பதைத் தடுக்க பல தடுப்பணைகள் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அது போன்று இந்த மாளும் ஜீவனுள் நாம் சில அணைகளை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறோம். அவை நம்முடைய வளரும் தனித்துவத்தை, சக்திமிக்க அடித்துச் செல்லும் பிரபஞ்ச ஆற்றல்களிலிருந்து காப்பாற்றும். ஆனால் இப்பொழுது அசுவபதிக்கு, அவருள் வந்த திருவுருமாற்றும் இறக்கத்தின்

விளைவாக, உலக-இதயத்தின் ஆற்றல் மிக்க துடிப்பைக் கேட்கும் அனுபவத்தைப் பெறுகிறார். இந்த உலகம் முழுவதற்குமாக, இப்பிரபஞ்சம் முழுவதற்குமாக ஒரேயொரு இதயம் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய மாபெரும் உலக-இதயம் அந்த குறுகிய அணைகளின் பின்னே அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; தற்பொழுது அது வெடித்து திறக்கிறது. அந்த ஆற்றல் மிக்க உலக-இதயத்தின் சம்மட்டித் துடிப்பை அவரால் உணர முடிகிறது.

The soul and cosmos faced as equal powers.
 A boundless being in a measureless Time
 Invaded Nature with the infinite;
 He saw unpathed, unwallled, his titan scope.

ஆன்மாவும் அண்டமும் சமமான சக்திகளாக ஒன்றையொன்று எதிர்கொள்கின்றன. Cosmos என்றால் பிரபஞ்சம், அண்டம். நாம் ஆன்மா என்று சொல்லும் பொழுது, உபநிடதங்களில் குறிப்பிடப்படும் கட்டைவிரல் அளவேயான நம்முள்ளே இருக்கும் தனிப்பட்ட ஆன்மாவைப் பற்றிய சிந்தனை வருகிறது. ஆனால் அந்த பெரும் திருவுருமாற்றம் ஏற்படும் பொழுது அசுவபதி ஆன்மாவின் சுதந்திரத்தையும் உயர்வையும் அறிகிறார். ஆன்மாவும் இந்த பெரிய பிரபஞ்சமும் சரிசமமான சக்தி கொண்டவை என்பதைக் காண்கிறார். நம்மால் இதைக் கற்பனை செய்து கூட பார்க்க முடியாது, ஏனென்றால் இப்பிரபஞ்சத்தோடு ஒப்பிடுகையில் அளவில் நாம் மிகச் சிறியதாக உணர்கிறோம். அடிப்படையில் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட ஆன்மாவும் தன்னுடைய மூலத்தோடு ஒன்றியிருக்கிறது. இப்பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு உருவிலும் உறையும் இறைவன், அது எவ்வளவு சிறியதாக இருப்பினும், இப்பிரபஞ்சத்தைப் போலவே ஆற்றலுள்ளது. இப்பொழுது தானே ஒரு வரம்பற்ற ஜீவன் வரம்பற்ற எல்லை கடந்த ஜீவன், ஒரு கணக்கிட முடியா காலத்தில் நிமிடங்களாக, மணியாக, நாட்களாக, வருடங்களாக ஏன் யுகங்களாகவோ, ஒளி ஆண்டுகளாகவோ கூட கணக்கிட இயலாத அளவிற்கு பரந்த ஜீவனாக அவர் தன்னை உணர்கிறார். அளக்கவியலா காலத்தினுள் அந்த எல்லையற்ற ஜீவன் இயற்கையினுள், வரம்பிற்குட்பட்ட மனித இயல்பினுள் கலப்பதை உணர்கிறார், அவருடைய உயர் ஆத்மன் அதை வெற்றி கொள்கிறது. அனந்தத்தின் சர்வ சக்தியுடன் வந்து அவரை நிறைக்கிறது. எனவே அவரால் இப்பொழுது அளவற்ற சாத்தியக்கூறை பார்க்க முடிகிறது. Scope என்பது உங்களால் செய்ய முடியும் அளவு, செய்யக் கூடிய அளவைக் குறிக்கிறது. இப்பொழுது அசுவபதிக்கு குறிப்பிட்ட

எந்த வழிகளும் இல்லை, இப்படித்தான் செல்ல வேண்டும் என்ற எந்த சிறு பாதையும் இல்லை. அவர் எப்படி வேண்டுமானாலும் செல்லலாம். அவரை வரம்பிற்குள் வைக்க சுவர்கள் இல்லை. அவருடைய வாய்ப்பெல்லை ஒரு மாபெரும் வாய்ப்பெல்லையாக ஆனது. இவையனைத்தும் அவருடைய தீவிர ஆர்வத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டது. இறக்கத்தின் மறுமொழியாக அவருடைய ஆத்மனின் சுதந்திரம் மற்றும் உயர்வு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

All was uncovered to his sealless eye.
 A secret Nature stripped of her defence,
 Once in a dreaded half-light formidable,
 Overtaken in her mighty privacy
 Lay bare to the burning splendour of his will.

மூடி முத்திரையிடப்படாத அவருடைய கண்ணுக்கு எல்லாமும் அகற்றி வெளிப்படுத்தப்பட்டது. முந்தைய பகுதியில் அசுவபதிக்கு ஏற்பட்ட திருவுருமாற்றம் பற்றி நாம் படித்தோம். அதன் விளைவாக, அவருடைய கண்களில் மூடி மறைக்கப்பட்டிருந்த திருஷ்டியின் சக்தி திரை நீக்கப்பட்டது. அவரால் அனைத்தையும் (திரை நீக்கி) பார்க்க முடிகிறது. இதன் காரணமாக ஓர் இரகசிய இயற்கையைப் பற்றி அறிகிறார். அது இந்த தூல உலகில், நாமறிந்த இயற்கையல்ல, அது அக உலகங்களின் சூட்சும உலகங்களின் ஆற்றலுக்கு சொந்தமானது. 1908இல் ஸ்ரீஅரவிந்தர் The Mother of Dreams என்றொரு கவிதை எழுதினார். இங்கும் கூட அவர் கனவுகளின் அன்னையைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். சாதாரணமாக இந்த இயற்கை என்பவள் மறைந்திருப்பவள், சூட்சுமமானவள். ஆனால் அசுவபதியால் இப்பொழுது அவளைப் பார்க்க முடிகிறது; அவள் தன் பாதுகாப்பு அரணை உடைத்தெறிகிறாள். அவள் தன்னுடைய அச்சமூட்டும் அரைகுறை வெளிச்சத்தால் மறைத்திருந்த பொழுது, மிகவும் வல்லமை மிக்கவளாய், அச்சமூட்டுபவளாய் இருந்தாள். ஆனால் இப்பொழுது அவளுடைய வல்லமை மிக்க அந்தரங்கம் அத்துமீறி கடந்திடப்பட்டது. முன்பு அவள் மறைந்திருந்தாள், திரையின் பின் இருந்தாள், இப்பொழுது அனைத்தும் திரை நீக்கப்பட்டு அவரது சுடரொளி வீசும் விருப்ப ஆற்றலினால் அனைத்தும் வெளிப்பட்டது; அவருக்கு ஏற்பட்ட திருவுருமாற்றத்தின் மூலம் அசுவபதி அந்த இரகசிய இயற்கையின் கனவு-உலகங்களுடைய அன்னையின் வல்லமை பெற்ற தலைவரானார்.

In shadowy chambers lit by a strange sun
And opening hardly to hid mystic keys
Her perilous arcanes and hooded Powers
Confessed the advent of a mastering Mind
And bore the compulsion of a time-born gaze.

அவளுடைய வீடு அரைகுறை வெளிச்சமுடைய மங்கலான அறைகளைக் கொண்டது. அவை புதிரான சூரியனால் ஒளியூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சூரியன் இவ்வுலகில் தினந்தோறும் நமக்குத் தோன்றும் சூரியனல்ல. அந்த அறைகள் யூட்டப்பட்டிருக்கின்றன, அவற்றைத் திறப்பது கடினம். உன்னிடம் சரியான, புரியாத மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் சாவிகள் இருப்பினும் அவற்றை திறப்பது கடினம். அதனுள் அவளுடைய பயங்கரமான இரகசியங்களும் புதிரான ஆற்றல்களும் இருக்கின்றன. Arcane என்ற சொல் உரிச்சொல்லாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பொருள் இரகசியம் என்பதாகும். இச்சொல் இலத்தீன் மொழியிலிருந்து பெறப்பட்டது. இலத்தீன் மொழியில் இதற்கு “பெட்டகம்” அல்லது “பேழை” என்பது பொருள். எனவே எதையோ இரகசியமாக மறைத்து வைத்திருப்பதை இச்சொல் குறிக்கிறது. இங்கு ஸ்ரீஅரவிந்தர் இச்சொல்லை பெயர்ச்சொல்லாக பயன்படுத்துகிறார். அந்த அறைகளுள் அபாயகரமான இரகசியங்களும் புதிரான ஆற்றல்களும் மறைந்திருக்கின்றன. Perilous என்றால் அபாயகரமான என்பது பொருள். Hooded என்றால் மறைந்திருக்கின்ற என்பது பொருள். அசுவபதி அங்கு நுழையும் பொழுது அவற்றைப் பார்க்கிறார். அடக்கியாளும் உயர் மனதொன்று தோன்றியிருப்பதை அவை ஒப்புக் கொண்டன. அசுவபதி தன் மனதினால் அவற்றை அடக்கி ஆளும் ஆற்றலுடையவரானார். Advent என்றால் தோற்றம் அல்லது அவதாரம் அல்லது வருகை என்பது பொருள். அந்த இரகசிய சக்திகள் காலவரையறை உள்ளதோர் பார்வைக்கு உடன்பட்டன. அசுவபதி மனிதனாக காலத்தால் தோன்றியிருந்தாலும், தன் பார்வையால் அவற்றை கட்டுப்படுத்த முடிந்தது. அடுத்த வரி இதை மேலும் விளக்குகிறது. அதைப் பார்ப்போம்.

Incalculable in their wizard modes,
Immediate and invincible in the act,
Her secret strengths native to greater worlds
Lifted above our needy limited scope,
The occult privilege of demigods

And the sure power-pattern of her cryptic signs,
 Her diagrams of geometric force,
 Her potencies of marvel-fraught design
 Courted employment by an earth-nursed might.

இந்த சூட்சும சக்திகள் தான் அந்த இரகசிய இயற்கையின் வலிமைகள். நாம் வாழும் வரம்பிற்குட்பட்ட இத்தூல உலகை காட்டிலும் அவை உயர் உலகங்களுக்கென இயல்பாக அமைந்தவை. நம்முடைய குறுகிய வாய்ப்பெல்லைகள் மேலே தூக்கி உயர்த்தி வைக்கப்படுகின்றன. Needy என்றால் ஏழ்மையான என்பது பொருள். நம்முடைய குறுகிய மனித வாய்ப்பெல்லைகள் வறியவை, பல சாத்தியக் கூறுகள் அதிலில்லை. அத்தகைய இரகசிய வலிமைகள் பாதி தேவதைகளின் சூட்சும சிறப்புரிமை. Demigod என்றால் பாதி கடவுள் அதாவது ஓர் அரை இறை ஜீவன். அந்த இரகசியங்கள் மற்றும் மறைந்திருக்கும் சக்திகளெல்லாம் இத்தகைய அரை இறை ஜீவன்களின் சூட்சும சிறப்புரிமை. Privilege என்றால் சிறப்புரிமை. சிறப்புரிமை என்பது அனைவருக்குமானது அல்ல, வெகு சிலருக்கே உரியது; இத்தகைய மறைந்திருக்கும் சக்திகள் மிகவும் வலிமை மிக்கவை. அவை தான் செய்யக்கூடிய செயல்களை உடனடியாக செய்பவை வேறு எவராலும் வெல்ல முடியாதவை. அதாவது அவை செயல்படும் பொழுது அதனுடைய விளைவுகள் உடனடியானது, அதைத் தடுக்கவோ வெற்றி கொள்ளவோ முடியாது. Invincible என்றால் வெற்றி கொள்ள முடியாத என்பது பொருள். அவை வியப்பூட்டும் வகையில் முற்றிலும் எதிர்பாராத வழிகளில் செயல்படும், ஒரு மாயவித்தை போன்று கணித்தற்கரிய தம்முடைய தந்திர வகையில் செயல்படுகின்றன. மற்றைய இரகசிய விஷயங்களும் அந்த நிழலார் அறைகளில் காணப்படுகின்றன. சக்தி செறிந்த குறியீடுகள், மாதிரிகள், விளக்க வரைபடங்கள், அவளுடைய மறைபுதிர் வாய்ந்த குறியீடுகள், அவளுடைய வடிவியல் சார்ந்த ஆற்றல், அவளுடைய அற்புதம் நிறைந்த உருவரை வடிவங்களின் ஆற்றல், பயன்கள் இவையனைத்தும் அந்த அறைகளில் காணப்படுகின்றன. Fraught என்றால் நிரம்பிய அல்லது சுமத்தப் பெற்ற என்பது பொருள். இந்த மாதிரிகளும் விளக்க வரைபடங்களும் அற்புதமான சக்திகளால் நிரம்பியிருக்கின்றன. இத்தகைய எல்லா அபாயகரமான இரகசியங்கள் மற்றும் புதிரான பெருஞ்சக்திகள் அசுவபதியை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுமாறு விரும்பிக் கேட்கின்றன. அவை மண்ணகம் போஷித்த வல்லமையால் ஆதரவு கோருகின்றன. அசுவபதி மாளும் தன்மையுடைய காலத்தில் பிறந்து, புவியால் போஷிக்கப்பட்டாலும்

அவர் தம்மை பயன்படுத்திக் கொள்வதில் அவை ஆர்வமாக இருக்கின்றன.

A conscious Nature's quick machinery
Armed with a latent splendour of miracle
The prophet-passion of a seeing Mind,
And the lightning bareness of a free soul-force.

நம்முடைய இந்த தூல இயற்கை உணர்வற்று இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. ஆனால் அசுவபதி கண்ட இந்த இரகசிய இயற்கை உணர்வோடு இருப்பதை அறிகிறார். நம்முடைய புவி இயற்கை போன்று அவரும் தன்னுடைய எந்திர விசைகளை வைத்திருக்கிறார். அதன் மூலம் அவள் செயல்களை நடத்திக் கொள்கிறார். ஆனால் இது ஒரு விரைவான எந்திரம். Quick என்ற சொல் உயிரோட்டமுள்ள என்ற பொருளிலும் வரும். உயிரோட்டமுள்ள என்ற பொருள்தான் இங்கு பொருந்தும். சூட்சும உலகங்களை ஆளும் உணர்வுள்ள இயற்கையில் உயிரோட்டமுள்ள எந்திரம் அசுவபதிக்கு சக்தியை அளிக்கிறது. அவருடைய உய்த்துணரும் உயர் மனதும் அவருடைய விடுதலையடைந்த ஆன்ம-சக்தியுடன் அங்கு மறைந்திருக்கிற அற்புதங்களை நிகழ்த்தக் கூடிய ஒரு தேஜோமயம் இருக்கிறது. அசுவபதி வருவது உரைக்கும் தீவிர ஆர்வம் கொண்ட உய்த்துணரும் உயர் மனதை கொண்டிருக்கிறார். உணர்வுள்ள இரகசிய இயற்கையின் காரணமாக அசுவபதி இப்பொழுது மூடி முத்திரையிடப்படாத தன்னுடைய அக திருஷ்டியின் ஆற்றலால் அனைத்தையும் பார்க்கிறார். அவள் தன் உயிரோட்டமுள்ள எந்திரத்தால் அவரைப் பார்க்கிறார். அது உடனடியாகவும் கட்புலனாகா வகையிலும் செயல்படக் கூடியது. அது அவருடைய உய்த்துணரும் உயர் மனது மற்றும் மறைவாக அற்புதங்களை நிகழ்த்தக் கூடிய தேஜோமயமான அவருடைய சுதந்திரமான ஆன்மாவின் சக்தியைக் கொண்டு செயல்படுகிறது. இறைவனுடைய நோக்கத்திற்காக அற்புதங்கள் நிகழ்த்த வேண்டியிருக்கும். அதை அவரால் நிகழ்த்த முடியும், ஏனென்றால் சூட்சும உலகங்களை ஆளும் இரகசிய இயற்கையை கையாள்வதில் அவர் தேர்ச்சி பெற்றவராக ஆனார்.

All once impossible deemed could now become
A natural limb of possibility,
A new domain of normalcy supreme.

முன்பு சாத்தியமில்லாதவையாக கருதப்பட்ட அனைத்தும் இப்பொழுது இயல்பாய் இருக்குமோர் உறுப்பு போலானது. மேலும்

உயரிய இயல் நிலை கொண்ட ஒரு புதிய நிலை உருவானது. மாயாஜால மறையியல் சக்திகள் இப்பொழுது அசுவபதியிடம் இயல்பான செயல்திறனின் ஒரு பகுதியாக ஆனது.

An almighty occultist erects in Space
This seeming outward world which tricks the sense;
He weaves his hidden threads of consciousness,
He builds bodies for his shapeless energy;

ஒரு மறையியலாளன் என்பவன் உணர்வின் சூட்சும அக சக்திகளைப் பற்றி புரிந்து கொண்டவன். அதை எவ்வாறு உபயோகிப்பது என்பதை அறிந்தவன். இது நம் புலன்களைத் தூண்டும் புற உலகம் போன்றது. இத்தூவல் உலகம் ஒரு சர்வவல்லமை வாய்ந்த மாயவித்தைக்காரனால் அக வெளியில் இருக்குமாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது, நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புற உலகம் போல் தோன்றும் இதனை நாம் நிஜம் என்று எண்ணுகிறோம். உண்மையில் அந்த மாய வித்தைக்காரனால் நாம் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய புலன்கள் இதை நிஜம் என்று நம்புகின்றன. அவை ஏமாற்றப்பட்டிருக்கின்றன, நிஜம் என்பது முற்றிலும் வேறானது. நாம் உணரும் இந்த உலகத்தை உருவாக்கியவன் அந்த சர்வவல்லமையுள்ள மாய வித்தைக்காரன். அவன் உணர்வின் இழைகளைக் கொண்டு இதை உருவாக்கினான். இவ்வாறுதான் அவன் தன்னுடைய உணர்வற்ற சக்திக்கு உடல்களை உருவாக்கினான்; அந்த மாயவித்தைக்காரனின் உருவமற்ற சக்திதான் புற உலகமாகத் தோன்றும் இதனின் அடிப்படை நிஜமாகும். அவனுடைய உணர்வின் வியத்தகு மாயவித்தையால், நாம் ஜடம் என அழைக்கும் திடமான பொருளை தன்னுடைய உருவற்ற சக்தியால் அவன் தன்னை வெளிப்படுத்தக் கூடிய உடல்களை உருவாக்கினான்.

Out of the unformed and vacant Vast he has made
His sorcery of solid images,
His magic of formative number and design,
The fixed irrational links none can annul,
This criss-cross tangle of invisible laws;

வடிவமற்ற எண்ணந்தன்னுடன் மற்றும் பரந்த மீபெரு வெளியில் அந்த சர்வ வல்லமையுள்ள மாயவித்தைக்காரன் தன்னுடைய மாய வித்தையால் திட உருவங்களை உருவாக்கினான். இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள தூவல் வடிவங்கள் அனைத்தும், நட்சத்திரங்கள், அணுக்கள் மற்றும் அதனுள் இருக்கும் அனைத்தையும் அவன்தான்

உருவாக்கினான். அவன் ஒரு மாயவித்தை எண் மற்றும் வடிவமைப்பினால் இதைச் செய்தான். நம்முடைய புலன்களால் உணரப்படும் எல்லாவற்றின் பின்னேயும் கணித சூத்திரங்களும் வடிவியல் உள்ளமைவுகளும் உள்ளன. நவீன அறிவியலாளர்கள் கணிதவியலை ஆழ்ந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அவர்கள் இயற்கணிதம் (algebra) மட்டும் உபயோகித்தால் போதாது, வடிவியலையும் உபயோகிக்க வேண்டும். ஜடம் எவ்வாறு உண்டானது என்ற புதிரை புரிந்து கொள்ள இவையிரண்டையும் உபயோகிக்க வேண்டும். நிலையான பகுத்தறிவிற்கு அப்பாற்பட்ட இணைப்புகளை அவன் உருவாக்கியிருக்கிறான். பகுத்தறிவு சார்ந்திராத இந்த இணைப்புகளை எவராலும் அழிக்க முடியாது, மாற்ற முடியாது. இந்த உலகம் முழுவதும் கட்புலனாகா சட்டங்களின் குறுக்கு கோடுகளின் சிக்கல்களை உடையவை. இந்த உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொன்றும் மற்றவற்றோடு கண்களுக்குப் புலப்படாத சட்டங்களினால் காணும் புற உலகை இணைத்து வைத்திருக்கிறது. Tangle என்றால் சிக்கல் என்பது பொருள். வண்டியில் பிரயாணம் செய்யும் பொழுது உங்கள் தலைமுடி காற்றில் பறந்து சிக்கலாகி சீவுவதற்கு கடினமாக இருக்கும். அதே போன்று தோட்டத்தில் கொடிகள் ஒன்றின் மேல் ஒன்று படர்ந்து சிக்கலை உருவாக்கும். இங்கு நம்முடைய கவி புற உலகம் போலத் தோன்றும் இந்த உலகம் முழுவதும் ஒரு சர்வ வல்லமையுள்ள மாயவித்தைக்காரனின் சிக்கலான பகுத்தறிவிற்கு அப்பாற்பட்ட நிலையான இணைப்புகளால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார்.

His infallible rules, his covered processes,
 Achieve unerringly an inexplicable
 Creation where our error carves dead frames
 Of knowledge for a living ignorance.

இந்த மாயவித்தைக்காரனான இறைவனின் சட்டங்கள் தவறாதவை. அவனுடைய நடைமுறைகள், விஷயங்களை செயல்படுத்தும் விதம் மறைமுகமானவை. இந்த சட்டங்கள் மற்றும் நடைமுறைகள் இணைந்ததாலேயே பிழையற்ற சிருஷ்டி என்ற நிலையை எட்ட முடிந்தது. இந்த சிருஷ்டியை விவரிக்க முடியாது. ஏனென்றால் அது மிக அற்புதமானது. எல்லாம் வல்ல அந்த இறைவன் இந்த சிருஷ்டியை பிழையற்று உருவாக்கினான். ஆனால் ஒரேயொரு பிழை சவ உருவத்தை வடித்தது, உயிருள்ள ஓர் அறியாமைக்காக அறிவினால் நாம் உணரும் தோற்றங்களை விவரிக்க பல கோட்பாடுகளை உருவாக்கினான். எல்லா நேரமும்

அறிவியல் இதைத்தான் செய்கிறது. நாமும் இதைத்தான் அறிவியல் என்கிறோம். உயிர்ப்புடைய அறியாமைக்காக அறிவினால் வடிவமைக்கப்பட்ட சுவ உடல்கள்; நம்முடைய அறியாமை உயிரோட்டமுடையது, பரிணாம வளர்ச்சியடையக் கூடியது, தொடர்ந்து தேடலில் இருப்பது. ஆனால் காரண அறிவோ, தான் அந்த சுவத்தில் எதைக் காண்கிறதோ அதையே தீர்மானிக்கிறது, அதை நாம் அறிவு என்கிறோம். அதனால்தானோ என்னவோ அந்த வடிவங்களை தொடர்ந்து உடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் நம்முடைய அறியாமை தொடர்ந்து பெருகிக் கொண்டும் உயிர்ப்புடனும் இருக்கிறது. வடிவங்கள் உடைகின்றன, நாம் புதியவைகளை உருவாக்குகிறோம், விளக்க முடியாத சிருஷ்டியை விவரிக்க முயற்சிக்கிறோம். இதைத்தான் அந்த சர்வ வல்லமையுள்ள மாயவித்தைக்காரனான இறைவன், சிருஷ்டிகர்த்தா இத்தூல உலகில் செய்கிறான். அந்த இரகசிய இயற்கை இதைப் போன்றவற்றை சூட்சும உலகங்களில் செய்கிறது.

பிப்ரவரி 21-28 சாவித்ரி பவனில் நடை பெற்ற 'Divine Flowers' கண்காட்சியின் போது இடம் பெற்ற வெள்ளை மயில். அதன் தோகை வெண்மை நிற ஆர்கிட் மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

அன்னையின் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடும் விதமாக 21.02.2021 அன்று அன்னையின் நாற்காலி சங்கம் ஹாலில் வைக்கப்பட்டது. அன்னை அவர்கள் வாசித்த சாவித்ரி காவியத்தின் நூல் ஒன்று காதை ஒன்று பின்புலத்தில் ஒலிக்க தியானம் நடைபெற்றது.

சாவித்ரி பவன் பணிகளுக்கு எவ்வாறு உதவலாம்

சாவித்ரி பவன் நன்கொடைகளையும் நல்லெண்ணம் கொண்டோரின் பொருளுதவியையுமே சார்ந்திருக்கிறது. தங்களுடைய நன்கொடைகள் வருமானவரிச் சட்டம் செக்ஷன் 35(i)(iii)யின் படி 100% வரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

சாவித்ரி பவன் ஸ்ரீஅரபிந்தோ பன்னாட்டு கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி மையத்தின் கீழ் இயங்குகிறது.

காசோலை அல்லது வரைவோலை (Cheque or DD) :

காசோலை அல்லது வரைவோலை (Cheque or DD) Auroville Unity Fund எனும் பெயருக்கு எடுக்கப்பட்டு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சாவித்ரி பவன் முகவரிக்கு அனுப்ப வேண்டுகிறோம். அவ்வாறு அனுப்பும் பொழுது தங்களுடைய PAN Numberஐ அவசியம் எழுதி அனுப்ப வேண்டுகிறோம்.

நீங்கள் இந்தியாவில் வசிப்பவராக இருந்தால்

- இணையதள வங்கி சேவை மூலமாகவோ அல்லது நேரிடையாகவோ செலுத்த விரும்பினால், பெறுபவர்: Auroville Unity Fund (Savitri Bhavan) என எழுத வேண்டும்.

To avail of 50% tax relief use Current account no. 10237876031.

For 100% tax relief specify Current account no. 31612623238.

Please supply your PAN number – this is essential.

Name of Bank: State Bank of India, Branch code No. 03160,
IFSC Code: SBIN0003160.

- தங்கள் நன்கொடைகளை இவ்வாறு அனுப்பும்பொழுது அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறோம். பின் இதனை வங்கியில் சரிபார்த்து உடனடியாக அதற்கான இரசீதை எங்களால் அனுப்ப முடியும்.
- ரூ. 500 அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ அனுப்பினால் அதை M.O. அல்லது D.D. மூலம் அனுப்ப வேண்டுகிறோம். வெளியிடங்களிலிருந்து காசோலைகள் மூலம் அனுப்பினால் அதைப் பெறுவதற்கு அதிக அளவு செலவாகிறது. மாதந்தோறும் சிறு நன்கொடை அனுப்புபவர்கள் மூன்று மாதத்திற்கொருமுறை அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும்

சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் - 605101, தமிழ்நாடு

தொலை பேசி: 0091(0)413-2622922

மின்னஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

இணையதள முகவரி: www.savitribhavan.org

“சாவித்ரி
உலகின்
திருஉருமாற்றத்திற்கான
மந்திரம்”

அன்னை